



Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 9/1999 – 42 pàgines

Sessió Ordinària del dia 26 de novembre de 1999

El dia 26 de novembre de 1999, divendres, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 46/1999, que és el següent:

1– Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de crèdit extraordinari per assumir les despeses derivades de les obres de la construcció de l'estand d'Andorra a Hannover.

2– Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord relativa a la suspensió cautelar de la Dra. Assumpció Benito del seu càrrec de directora gerent del SAAS.

3– Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei d'aprovació de l'adquisició de la totalitat de les accions de la societat de dret belga PANCA SA i de suplement de crèdit per fer front a les despeses derivades d'aquesta adquisició.

4– Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de mesures provisionals per a la preservació dels espais naturals i rústics.

5– Examen i aprovació, si escau, de les liquidacions de comptes del Consell General, Administració general i parapúbliques, corresponents a l'exercici 1997.

6– Examen i aprovació, si escau, de les auditories relatives a les transferències fetes per l'Administració central als comuns, corresponents a l'exercici 1997.

7– Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació dels articles 6.1 i 7.1 de la Llei qualificada del règim electoral i del referèndum.

8– Preguntes al Govern amb resposta oral.
(Segons llistat annex)

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Miquel Àlvarez Marfany, síndic general i subsíndic general, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Jordi Torres Alís
M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M. I. Sr. Miquel Alís Font
M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany
M. I. Sr. Guillem Areny Argelich
M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Josep Areny Fité
M. I. Sr. Modest Baró Moles
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sr. Francesc Bonet Casas
M. I. Sr. Miquel Casal Casal
M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Simó Duró Coma
M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols
M. I. Sr. Antoni Martí Petit
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Francesc Mora Sagués
M. I. Sr. Agustí Morales Ramírez
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Marc Pintat Forné
M. I. Sr. Jordi Serra Malleu
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del M. I. Sr. Jaume Martí per trobar-se fora del país, del M. I. Sr. Enric Palmitjavila per motius de salut i, també del M. I. Sr. Joan Tomàs.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Albert Pintat Santolària, ministre de Relacions Exteriors; Susagna Arasanç Serra, ministra de Finances; Càndid Naudi Mora, ministre d'Ordenament Territorial; Josep M. Goicoechea Utrillo, ministre de Salut i Benestar; Pere Cervós Cardona, ministre d'Educació, Joventut i Esports; Enric Pujal Areny, ministre de Turisme i Cultura, i Olga Adellach Coma, ministra d'Agricultura i Medi Ambient.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, secretari general del Consell General.

(El Sr. Enric Tarrado Vives, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.10h)

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Ha estat presentada i admesa a tràmit per la Sindicatura una pregunta amb declaració d'urgència per part del Sr. Enric Tarrado, de l'Agrupament Nacional Democràtic. Aquesta pregunta que ha estat publicada al Butlletí número 48/99, del 25 de novembre, queda inclosa dins del punt vuitè de l'ordre del dia com a número 1 de la llista de preguntes que se'ls distribuirà a continuació.

Abans d'iniciar l'ordre del dia, havent-se constatat que el Sr. Agustí Morales Ramírez s'ha incorporat com a conseller general en substitució del Sr. Agustí Marfany Puyoles, procedirem a l'acte d'acatament de la Constitució.

Ens permetreu que ens retirem uns moments de la sala per revestir els abillaments.

(Surten de la sala)

Sr. Agustí Morales us voleu avançar si us plau?

Vós, Sr. Agustí Morales Ramírez que heu estat elegit conseller general, jureu o prometeu acatar la Constitució?

El M. I. Sr. Agustí Morales:

Sí, ho juro.

El M. I. Sr. Síndic General:

Si així ho feu bon andorrà sereu.

(Se senten aplaudiments)

El M. I. Sr. Agustí Morales:

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, si ho permeteu tornarem a sortir de la sala.

(Surten de la sala)

Passarem, doncs, tot seguit al primer punt de l'ordre del dia.

1– Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de crèdit extraordinari per assumir les despeses derivades de les obres de la construcció de l'estand d'Andorra a Hannover.

El Projecte fou publicat en el Butlletí número 35/1999, del 21 de setembre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern? No?

Per part dels Grups Parlamentaris?

Sr. Simó Duró, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

Senzillament per dir que aquesta Proposta ve, *a després*, d'una formulació que va seguir... o que es va fer, en el moment en què el Sr. ministre va comparèixer.

La Comissió el va encoratjar, i tal com es va convenir veig que ens ha portat a consideració una Proposta, que pensem serà fructificant pel turisme. Ha seguit el que en aquells moments, doncs, se li va demanar que es fes, doncs, només puc estar satisfet i donar ple suport a aquesta Proposta que avui examinem.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sr. Vicenç Alay, també pel Grup Mixt, teniu la paraula... no?

Cap altra intervenció?

Sí, Sr. Guillem Areny per la Unió Lliberal teniu la paraula.

El M. I. Sr. Guillem Areny:

Sí, gràcies Sr. síndic.

L'avenç de fons amb crèdit extraordinari de 80 milions de pessetes per a la participació d'Andorra a l'Expo 2000 de Hannover és, com ja sabem, per poder iniciar les obres de construcció i adequació del pavelló del nostre Estat a aquella manifestació internacional.

L'avenç de fons amb crèdit extraordinari és un procediment de votació que el Grup Parlamentari Lliberal no ens agradarà massa, però, no obstant hi ha moments en els quals és imprescindible utilitzar aquesta fórmula en situacions en les que no s'ha pogut preveure una determinada quantitat a aplicar.

Tot el procés inicial de la participació en l'exposició universal pot comportar que les previsions pressupostàries, com és el cas en què el Govern no l'hagi pogut quantificar amb excessiva anterioritat, i per altra part, suposem que les obres s'han de començar el més aviat possible perquè en el moment de la inauguració estigui tot a punt.

La nostra presència a l'Expo 2000 de Hannover entenem que és molt important: en primer lloc, pel fet de participar en una manifestació d'àmplia ressonància i de caràcter internacional, en la que hi seran presents la majoria dels països per no dir gairebé tots, i en la que Andorra podrà donar a conèixer totes les seves característiques i peculiaritats; després, perquè es pot captar un públic visitant el pavelló d'una àrea europea, fins ara, poc participada quant a promoció d'Andorra, i en conseqüència, de tot el conjunt podem esperar resultats positius, tot i sabent que els paràmetres i els conceptes de l'organització i de la pròpia participació no són comparables amb la que es va celebrar l'any passat a Lisboa.

El Grup Parlamentari Lliberal donarà suport a la petició efectuada d'avenç de fons amb crèdit extraordinari pel Govern, però, demana el màxim esforç i la màxima atenció perquè la participació d'Andorra a l'Expo 2000 de Hannover sigui digna, dins de les condicions que ja sabem, si es compara amb el lògic... amb el potencial d'altres nacions.

Doncs, esperem que reporti el màxim pel que fa a la repercussió internacional d'Andorra a l'estranger.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció? No?

Bé, doncs, entenc que el Projecte queda aprovat per assentiment? Doncs, queda aprovat.

Passem al punt número 2 de l'ordre del dia.

2- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord relativa a la suspensió cautelar de la Dra. Assumpció Benito del seu càrrec de directora gerent del SAAS.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 36/99, del 24 de setembre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Té la paraula la Sra. M. Rosa Ferrer per exposar la Proposta.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, la Proposta ha estat presentada pels consellers Miquel Alís Font, Vicenç Alay i Simó Duró, i, jo mateixa.

La data d'entrada al Consell és del 22 de setembre, i diu com segueix:

Vist que s'ha produït una contaminació del virus d'hepatitis C a la unitat de diàlisi del Centre Hospitalari Andorrà que afecta 10 pacients dels 21 que reben aquest servei.

A conseqüència d'aquesta contaminació, la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient en exercici de la funció de control de l'acció política del Govern, conscient i preocupada per la gravetat dels fets, acordà la compareixença del ministre de Salut i Benestar perquè informés dels fets i de les mesures que s'havien adoptat. Aquella compareixença pública davant de la Comissió Legislativa s'efectuà el dia 29 de juliol de 1999, amb l'assistència del M. I. Sr. Josep Maria Goicoechea, ministre de Salut i Benestar; la Sra. M. Assumpció Benito, directora general del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària – SAAS–, i de la Dra. Maria Armengou, directora mèdica de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell.

En aquella reunió pública, entre d'altres qüestions, s'informà que el Doctor Faure havia estat suspès cautelarment de la seva activitat com a director del Servei de Diàlisi.

Posteriorment, i a petició de la pròpia Comissió Legislativa, es trameté un seguit de documentació relativa a la correspondència que el Dr. Faure havia adreçat al M. I. Sr. Josep M. Goicoechea, a la Sra. Assumpció Benito i a la Sra. Rosa M. Mandicó.

En la documentació aportada consta la carta de data 9 de juliol de 1999, signada per la Sra. Assumpció Benito en la qual es notifica al Dr. André Faure que "... d'acord amb la Direcció Mèdica ha decidit suspendre cautelarment l'activitat del Dr. Faure com a director del Servei de Diàlisi". D'acord amb la Llei

de creació del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària, els quadres directius de la unitat organitzativa del Centre Hospitalari Andorrà depenen de la directora general del SAAS.

Atès que el Doctor Faure exercia el càrrec de director del Servei de Diàlisi en aplicació del contracte de prestació de serveis d'hemodiàlisi, signat el primer de juny de 1996, entre la Dra. Assumpció Benito en representació del SAAS i el Dr. Faure, el pacte quart del referit contracte relatiu als drets, prestacions i instal·lacions cedides per les parts al servei d'hemodiàlisi hi diu textualment: "... El SAAS, en el marc del Centre Hospitalari Andorrà posa a disposició del Doctor Faure... tot el que és necessari i útil per a la correcta prestació del servei de diàlisi: el local degudament condicionat a l'efecte, el personal, serveis generals de l'hospital, el manteniment, la farmàcia, el laboratori, etc."

Atès que en l'article 5 del contracte de prestació de serveis d'hemodiàlisi de data 1 de juny de 1996 s'estipula que el SAAS com a garant del servei públic, podrà realitzar les accions de supervisió i auditoria que cregui oportunes per comprovar la qualitat de les prestacions, i la idoneïtat del funcionament del servei, i que no es constata que al llarg del període d'execució del contracte s'hagi portat a terme per part de la direcció del SAAS les accions de supervisió i auditoria sobre el servei de diàlisi previstes en el contracte, les quals apareixien com a més útils i necessàries, a la vegada que en el mateix article no es fixa cap barem de qualitat ni d'avaluació ni de normes definidores de la qualitat de funcionament del servei.

Atès que, sense perjudicar les responsabilitats en què hagin pogut incórrer ni el Dr. Faure ni la Direcció del SAAS en el marc del Centre Hospitalari Andorrà, no es pot negar que la contaminació d'hepatitis C s'hagi produït en els pacients que reben el servei de diàlisi en les instal·lacions del Centre Hospitalari Andorrà, que el SAAS ha posat a disposició del Doctor Faure, i que qualsevol acció que s'hagi de portar a terme per efectuar una revisió dels processos de productivitat, eficàcia i control de qualitat dels Serveis d'Atenció del SAAS necessitarà la col·laboració de la Direcció de l'Hospital i del propi SAAS per obtenir la informació necessària.

Atès que la gravetat dels fets que s'han produït al servei de diàlisi del Centre Hospitalari Andorrà atempten directament els principis sanitaris recollits en la Llei general de sanitat, de 20 de març de 1989, esdevé imprescindible que la mateixa mesura que s'ha adoptat cautelarment amb el Dr. Faure es prengui pel que fa a la Direcció General del SAAS.

Donat que no consta que de pròpia iniciativa la Dra. Assumpció Benito hagi posat el seu càrrec a disposició dels seus superiors jeràrquics; per raons d'equitat i d'ètica s'estima també necessari suspendre cautelarment la Dra. Assumpció Benito del seu càrrec de directora general del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària.

Atès que la Dra. Assumpció Benito exerceix aquest càrrec en virtut de l'aplicació del contracte de data 4 de setembre de 1998, signat entre el ministeri de Salut i Benestar en la seva qualitat de president del Consell Directiu del SAAS, i el Sr. Ramon Carranza, en nom i representació de GESTIÓN DE CENTROS SANITARIOS, SA (GECESSA) amb domicili a Barcelona.

Atès que la clàusula onzena del contracte disposa que en el cas que la gestió dels directius aportats per GECESSA fes aconsellable el seu canvi, de comú acord entre les parts, GECESSA procedirà a la seva substitució.

El Consell General, en la Sessió Ordinària del dia que tocava.

Acorda

Instar el Govern perquè, en aplicació de la clàusula onzena del contracte de data 4 de setembre de 1998 signat entre el ministre de Salut i Benestar, en la seva qualitat de president del Consell Directiu del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària, i el Sr. Ramon Carranza en nom i representació de GESTIÓN DE CENTROS SANITARIOS, SA (GECESSA) amb domicili a Barcelona, es procedeixi a suspendre cautelarment d'immediat a la Dra. Assumpció Benito del seu càrrec de directora gerent del SAAS, i sigui substituïda provisionalment per un altre directiu; donant-ne compte oportunament a aquest Consell General."

Està firmada el 22 de setembre de 1999.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Passem a la intervenció del Govern... al final?

Doncs, passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Sr. Simó Duró, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

Pensava que els senyors del Govern ens haurien portat clarificacions en alguns temes.

És molt difícil d'innovar, motiu pel qual, Sr. síndic, us demanaré que la meua intervenció es limiti,

exactament i precisament, al que vaig, aquell dia, demanar, perquè podria ser que amb la intervenció del Govern, vist que a nivell de la premsa... doncs, primerament, vist que hi ha hagut unes compareixences del Sr. ministre on han abonat el que, en aquells moments, era un matís de precisió es transformés en una realitat rigorosa; també, a nivell de la premsa, però amb tot el respecte per ella, moltes vegades una paraula dita d'una manera, una coma, una paraula dita dintre d'un context, quan el context no arriba, doncs, fa que les coses quedin de vegades desvirtuades...

Bé, en tot això pensava que hauríem tingut una clarificació. No és d'aquesta manera, doncs, jo mantinc el que, en el seu moment, –ja que no tinc més elements a part dels quins he dit que són exteriors a aquesta sessió– doncs, cenyir-me exclusivament i estrictament a demanar que aquella senyora sigui cautelament treta de la responsabilitat que té, i amb aquestes paraules vull dir que si hi ha consciència, doncs, que la gent senti que subsidiàriament, doncs, que és una demanda formulada a la piràmide, que és qui es cuida explícitament d'aquesta qüestió de la salut.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay, també pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

L'exposició que s'acaba de fer, l'exposició que introdueix la Proposta d'acord és prou exhaustiva. És un tema, a més, que ha anat apareixent en els mitjans de comunicació, desgraciadament durant prou de temps, i no crec que, en aquest sentit, valgui la pena introduir gaires novetats.

Jo, el que sí que vull remarcar, bé... evidentment dir que seguim sostenint aquesta Proposta d'acord, i el que voldria remarcar és que és important per a nosaltres conèixer l'opinió del Govern. Se'ns fa difícil en aquest moment entrar en segons quines consideracions sense saber de llavors ençà si hi ha hagut algun canvi, i si el Govern ha canviat o té alguna cosa a dir, no?

El que sí vull dir és que amb la Proposta d'acord es fonamenta aquesta suspensió cautelar, es fonamenta sobre aspectes més aviat tècnics per donar facilitats alhora d'emprendre una hipotètica auditoria tècnica de l'hospital. Nosaltres, com hem vingut dient en totes les nostres intervencions en les compareixences que hi ha hagut, entenem que paral·lelament a

aquesta qüestió tècnica hi ha una qüestió de responsabilitat política i de responsabilitat professional que abasta des del Dr. Faure, evidentment, com a prestador d'uns determinats serveis, fins al capdamunt de l'estructura jeràrquica, que seria el cap de Govern passant, evidentment, per la direcció de l'Hospital, en primera instància, direcció del SAAS, igualment, i el Ministeri.

Entenem que hi ha responsabilitats perfectament diferenciades. Creiem que des del moment en què es va fer pública, quan es va publicar la Proposta d'Acord hi ha hagut alguns canvis que vénen a ratificar els dubtes, el que nosaltres pensàvem sobre això: que hi havia hagut algunes negligències.

Torno a repetir, que pensem des del nostre Grup, que hi ha una responsabilitat directa des de la direcció del Centre Hospitalari i la direcció del SAAS, pel fet que la gent que hi treballa, que exerceix com el Dr. Faure, i dintre de les instal·lacions del Centre Hospitalari, aquests no exerceixen per lliure sinó que han d'estar obligats a una disciplina i a uns procediments, i això implica directament a la direcció.

Essent així, jo ho deixaré aquí, i espero que el Sr. cap de Govern ens faci cinc cèntims sobre la posició, i després, en tot cas, reprendríem una mica la nostra argumentació.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt, té la paraula la Sra. M. Rosa Ferrer.

Teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo... a mi em sap greu que el Govern no es pronunciï perquè ens haurem de limitar, exclusivament, al que sabem pels mitjans de comunicació, de quina és la seva postura, i pel que hem d'entreveure, doncs, és que en principi, doncs, no pensen fer cas a aquesta Proposta, i pensen... bé, en tot cas, serà el Grup Lliberal el que ho ha de dir. Però, com que faran el que vostè els dirà, doncs, passarà això que, avui no passarà absolutament res, ens quedarem aquí als bancs de l'oposició amb la nostra raó, i res més.

De tota manera, també vull fer una pregunta abans d'entrar en el debat. La meua pregunta és: d'acord amb el Reglament del Consell al tramitar les propostes d'acord, he d'entendre, potser, que Govern renuncia a tenir la paraula sobre aquesta qüestió?

És l'article 138 del Reglament del Consell, punt 2, quan es parla dels debats...

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, en altres ocasions, en la Proposta d'acord el Govern ha intervingut al final i segurament, potser, pel debat hagués estat millor que el Govern hagués intervingut abans que els grups parlamentaris, el Govern ha sol·licitat de poder intervenir al final. En tot cas, una vegada el Govern s'hagi expressat si ho desitja, doncs, els grups parlamentaris tornareu a tenir un torn, lògicament, d'intervenció.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic, és que precisament vull que quedi clar que un cop hagin intervingut ens reservem –almenys nosaltres– el dret de poder tornar a intervenir.

D'ençà que vam entrar a tràmit –i continuo– la Proposta d'acord que ara es debat, el 22 de setembre passat, fins el dia d'avui els arguments perquè el Grup Lliberal, que en definitiva és qui té la majoria i és el qui ha de donar suport o no, a aquesta Proposta d'acord, doncs, hi ha arguments suficients perquè es plantegi seriosament donar el vot afirmatiu a la Proposta que hem formulat, perquè han anat augmentant i s'han multiplicat aquests arguments.

Tot el que s'ha dit en l'exposició de la Proposta d'acord continua sent vàlid, i només hi ha una, qüestió a matisar. Contràriament al que havia afirmat la Sra. Benito als mitjans de comunicació públics, a finals del mes d'agost, en el sentit que “no s'havia plantejat mai la dimissió” vam saber pel propi ministre, en la seva compareixença pública davant la Comissió Legislativa el 6 d'octubre passat, que això no era així. I com que el ministre és una persona jurada, hem de concloure que la Sra. Benito va faltar a la veritat.

Salvada aquesta qüestió de detall, però que demostra el tarannà del personatge en qüestió, des de Nova Democràcia considerem que és gairebé anecdòtic que la Sra. Benito hagi o no presentat la dimissió, que el ministre Sr. Goicoechea hagi també presentat la dimissió o no, o l'hagi acceptat o no a la Dra. Benito, ja és pura anècdota, també últimament, perquè, entenem, que la seva responsabilitat política també era fer-ho. Que suposadament un polític, el nom del qual, el propi ministre acusador, també, s'ha guardat molt bé de fer públic– pagui o no l'advocat a un perjudicat, també és pura anècdota.

El que és molt trist és que tant el ministre com la directora de l'Hospital es perdin en anècdotes per desviar l'atenció del veritable problema.

Hi ha deu pacients infectats. Deu persones que han estat infectades al servei de diàlisi en les instal·lacions del Centre Hospitalari Andorrà que el SAAS –el Servei Andorrà d'Atenció Sanitària i que el Sr. ministre presideix– va posar a disposició del Dr. Faure. Hi ha deu persones que es mereixen més respecte del que els té la Sra. Benito. Es mereixen més professionalitat de la que es demostra tenir. Es mereixen més sensibilitat humana per part dels responsables de la sanitat pública d'Andorra. I això no sols aquestes deu persones sinó el conjunt de la ciutadania que som, en definitiva, els usuaris del Centre Hospitalari Andorrà.

Però la insensibilitat i manca de respecte de la Sra. Benito no s'acaba en el patiment o no de les persones, en les seves angoixes i els seus dolors. Ella el porta també a l'àmbit de la política.

Un professional –i Sr. Goicoechea va per a vostè, perquè se'n enteri– un professional que cobra de l'erari públic –com és la Sra. Benito– no es pot permetre el luxe d'eludir les seves responsabilitats i entrar en un àmbit, el del debat polític, que no li pertoca. Però ho ha fet amb afirmacions tan poc serioses com que la Batllia determinarà si hi ha responsabilitats polítiques.

No es pot permetre tampoc pagar amb diner públic –i repetim– amb diner que prové del pressupost de l'Estat, pàgines senceres de publicitat en un diari per fer públic un comunicat que signa en la seva qualitat de directora general del Centre Hospitalari Andorrà, en el que afirma que es reserva el dret d'actuar judicialment en defensa de la seva fama i la seva honorabilitat. Suposem també que serà amb diners públics que pagarà l'advocat per instar les accions que ella es reserva en aquest comunicat pagat pel Centre Hospitalari Andorrà. No es pot permetre que amb els diners públics pagui anuncis per dir que ella mateixa, particularment, deplora la forma que qualifica d'indigna, en què “algunes persones –i això ho estic citant– ...han intoxicat des de diversos àmbits en els quals inclou alguns estaments polítics”... i, tinc el recull aquí que li puc ensenyar quan vulgui.

Enlloc de gastar diner públic en la seva defensa i promoció personal, la Sra. Benito faria més bé de vetllar per la millora de la qualitat del servei de l'hospital, en general, i del servei de diàlisi en particular.

La manca de respecte que demostra la Sra. Benito vers alguns consellers generals que seiem en aquesta sala, és inadmissible en una persona que el Govern ha posat a la direcció del SAAS i del Centre Hospitalari Andorrà.

És inadmissible que el seu superior jeràrquic, el ministre Sr. Goicoechea, calli i no digui res. Tot el contrari, li dona suport.

És inadmissible que una documentació que vam demanar des de l'oposició al ministre de Salut i Benestar en la seva compareixença pública el 6 d'octubre passat, ens hagi estat tramesa aquest matí a les onze del matí. És vergonyós que haguem hagut de reclamar-la per escrit entrat al Consell General, adreçat al Sr. síndic en data 16 de novembre i ens hagi arribat deu dies després.

Ens fa malpensar, Sr. Goicoechea, que li hagi costat tant fer-nos fer les fotocòpies del contracte que han signat amb Servicios Renales, SA per substituir el Dr. Faure al servei de diàlisi.

Ens preocupa que li hagi costat tant entregar-nos la fotocòpia de la documentació relativa al plec de bases i l'adjudicació del servei de manteniment del Centre Hospitalari Andorrà, i del contracte signat amb l'empresa IBERMAN, SA que és la que assumeix el manteniment de les instal·lacions del servei de diàlisi des de mitjans de l'any passat. I que ens hagi fet arribar aquesta documentació poques hores abans de celebrar-se aquesta sessió del Consell per evitar que tinguem temps d'analitzar la documentació, no és seriós!

No són actituds pròpies d'algú que pretén dur a terme una gestió transparent i eficaç.

La salut pública, la sanitat pública no pot romandre per més temps sota la direcció d'algú que s'ha demostrat tan irrespectuosa vers els pacients, vers la ciutadania i els seus representants polítics.

Senyors de la majoria, en les seves mans està que es posi fi a aquesta situació. Si bé no prejudgem les responsabilitats del Dr. Faure, afirmem que la Sra. Benito, en la seva qualitat de directora del Centre Hospitalari Andorrà és també responsable. Ho és per tot el que s'ha dit i, particularment, perquè el Servei Andorrà d'Atenció Sanitària que també dirigeix, no ha portat a terme les accions de supervisió i auditoria sobre el servei de diàlisi tal com s'estipulava en el contracte. És responsable perquè segons declaracions del propi ministre, Sr. Goicoechea, i ara cito: "les causes s'han d'explicar sobretot per la manca de respecte, el trencament o la fallada dels sistemes universals que es prenen per evitar contagis, que són els estàndards que s'han d'utilitzar quan es tracta amb pacients que exposen la seva sang."

Aquest trencament, aquesta greu "fallada" han de ser assumits per la directora que és la primera responsable.

I per això donem suport, continuem ratificant la Proposta d'acord, que ara es debat.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic té la paraula el Sr. Miquel Alís.

El M. I. Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Tots els presents coneixem prou bé la nostra postura respecte al tema que ens ocupa. Per tant, la meua intervenció serà breu.

Des del primer dia en què el lamentable afer de la contaminació al Servei de Diàlisi de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell va arribar al nostre coneixement, hem demanat que s'assumeixin responsabilitats. I l'assumpció de responsabilitats ha de ser per part de totes les persones que han tingut una intervenció directa, per acció o per omissió, en l'afer. Per tant, si tal com s'ha dit, la directora del SAAS i de l'hospital va presentar la dimissió al ministre de tutela, aquest l'hauria d'haver acceptat, de la mateixa manera com el cap de Govern hauria d'haver acceptat la d'aquest ministre. I que quedi clar que no ens posicionem contra cap persona en concret, sinó contra els càrrecs que aquestes ostenten.

Nosaltres demanem que un sector tan sensible com és el de la sanitat funcioni. I si no funciona és per culpa dels responsables que en tenen encarregada la tutela. No podem jugar amb la vida de les persones. No volem haver de debatre temes com el que ara analitzem, perquè no s'han de produir i si es produeixen s'ha de tallar l'arbre des de la soca i no només una branca.

Les declaracions de la directora gerent del SAAS als mitjans de comunicació signifiquen un sarcasme evident i una presa de pel de la ciutadania. Els habitants d'aquest país no es mereixen, de cap manera, l'alarma social creada, ni la sensació que se'ls encongeixi el cor cada vegada que passen les portes de l'Hospital, pensant si no serà pitjor el remei que el seu mal. Conduir aquest servei des de criteris purament econòmics, oblidant el factor social, només pot conduir al fracàs. I, repetim, en un tema com el de la sanitat això és intolerable.

Després del que he dit ja poden suposar que nosaltres votarem perquè la responsable del SAAS sigui apartada cautelarment i de forma immediata de les seves funcions.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal té la paraula, el Sr. Jordi Serra.

El M. I. Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Avui en aquesta sala estem confrontats davant d'un problema d'un dels nostres serveis sanitaris. La detecció d'una contaminació del virus de l'hepatitis C a la unitat de diàlisi del Centre Hospitalari d'Andorra.

El Grup Parlamentari Lliberal lamenta profundament aquest accident i ha demanat i demana que els nostres responsables sanitaris posin a disposició d'aquests malalts i de les seves famílies els mitjans per facilitar-los-hi una qualitat de vida.

Des del punt de vista polític ens és difícil de jutjar tècnicament les possibles disfuncions del Servei de Diàlisi.

Ara, no pensem tancar els ulls sobre aquest accident, i és per aquest motiu que els recordo que el Govern, tant directament com indirectament, a través del SAAS, en els primers dies del mes de juliol va decidir portar immediatament el cas davant del fiscal, i que fos la justícia, i no nosaltres els polítics que determinessin, quin o quins són els responsables i quin és el seu nivell de responsabilitat de cadascú.

Nosaltres no fugim de cap responsabilitat, ben al contrari, hi estem treballant perquè s'aclareixi tot aquest assumpte el més ràpidament possible i no quedi cap dubte de seguretat en el funcionament del servei.

Volem que s'investigui totes les possibles causes, saber el qui i el què va fallar en el servei i, per respondre a aquestes preguntes, demanem al Govern que posi a disposició de la justícia els mitjans necessaris per arribar-hi.

El nostre Grup considera que les responsabilitats polítiques estan condicionades a les conclusions de la justícia, i que de cap de les maneres a un debat polític entre grups parlamentaris en el si d'aquesta sala enverinat pel clima electoral que guia certes postures.

Nosaltres no volem fugir, en cap cas, de les nostres responsabilitats, i prendrem les decisions necessàries en el moment apropiat, sempre condicionat per un conjunt de dades i no per un calendari imposat per vostès.

Per tot això, nosaltres, no donarem suport a aquesta Proposta d'acord.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. ministre de Salut i Benestar teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep M. Goicoechea:

Gràcies Sr. síndic.

Després de les declaracions confusives i els judicis d'intencions repetits que he sentit expressar en els bancs de l'oposició, no entraré a rebatre cada un dels punts ni dels motius de desacord, insisteixo, amb què lamento que es facin judicis i intencions de la meua o d'altres persones, i que es basin elaboracions polítiques estrictament o simplement sobre declaracions publicades en els diaris, sabent com s'ha comentat en aquesta Cambra, més d'una vegada, que la lletra dels diaris no reflecteix la realitat... ni la realitat de la vida ni la realitat del que s'ha dit.

Entre els diversos arguments que el Govern podria esgrimir, avui, per justificar que pensem que no s'ha de donar suport a la Proposta d'acord presentada, només en citaré tres: encara que no consti, com diuen en la seva Proposta d'acord, la Dra. Benito ha posat el seu càrrec, repetidament, a disposició dels seus superiors jeràrquics i, això està documentat almenys una vegada amb l'acta del consell directiu del SAAS, de la reunió del 23 de setembre. Tots els membres del consell directiu, no només el seu president van considerar que no s'havia de prendre com a seriosa una proposta de suspensió cautelar o de cessament de la directora general del SAAS.

Un segon argument és que avui disposem d'informació suficient basada en opinions expertes independents, és a dir, exteriors que ens indiquen que l'origen del brot –com ha dit la Sra. Ferrer– segurament, rau en la mala pràctica de les mesures de precaució universals, havent-se descartat altres antecedents epidemiològics, i que l'aplicació d'aquesta pràctica correspon en la situació estructural de què estem parlant, al cap de servei, el responsable.

I, tercer argument, justament perquè hi ha a l'hospital mecanismes de detecció, mecanismes d'informació i de comunicació i mecanismes de coordinació introduïts per la directora general del SAAS i la directora gerent de l'hospital, és gràcies, repeteixo, a aquests mecanismes que la situació desgraciada en temes clínics tant de persones com de malalties, aquesta situació va ser coneguda molt més abans gràcies a aquests mecanismes existents que si no haguessin existit. És a dir, afirmo que és gràcies a la diligència d'aquesta persona, que vostès suggereixen la seva suspensió cautelar, que el problema no ha sigut molt més greu. I pensem, el

Govern, que la primera missió d'un directiu consisteix justament en això: en identificar els problemes i en aplicar solucions.

Avui, també, sabem que des de les mesures de protecció i correcció que es van prendre el mes de juliol no hi ha hagut cap altre nou contagi d'aquest problema, i es considera, i no ho considerem nosaltres sols, sinó que ens ho diuen els experts externs, que el brot de contaminació en aquesta unitat està tancat.

Per aquests motius, Sr. síndic, i per molts altres que podríem citar, el Govern considera que no s'ha de donar suport a aquesta Proposta.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Altres intervencions per part dels Grups Parlamentaris?

Sr. Simó Duró, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

Em verteixo a la meva exposició, però Sr. ministre em dono compte amb molta pena que aquell adagi que diu: "qui dia passa any empeny" sembla que justifica el fet, minimitza el fet que –ara faig un salt– a la representació del Grup Lliberal quan ens parla que us han donat unes directrius per envoltar de qualitat de vida, doncs, les persones que estan afectades. Són unes paraules molt boniques i sobretot... sobretot... –no senyor interventor o persona que heu intervingut en nom dels lliberals– em referia en el fet que són paraules molt boniques –acabo perquè heu estat molt ràpid– perquè és un moment que vós mateix heu dit que és per fugir, doncs... electoralisme, que es practica molt en aquests moments, dies abans de les eleccions.

Però torno al que deia: digueu que heu donat ordres perquè hi hagi qualitat de vida. Aquí hi ha tota una sèrie de cartes on, fins i tot, la Sra. Benito, i fins i tot vostè Sr. ministre, ha dit que aquelles insuficiències que hi havia en aquelles sales mantes vegades denunciades perquè s'havia de travessar –i són els mateixos parents de persones que no han estat afectades, però que sí que feien la diàlisi– travessaven tota una sèrie de sales on treballaven els obrers, la pols a l'anticambra, a dintre una calor exagerada –aquí consta– una calor exagerada que passava a vegades els vint–i–sis graus, i llavors, deien que això no tenia necessitat de ser considerat. I jo, en aquells moments, vaig dir: voldria saber si el Sr. ministre en el seu despatx no té l'aire condicionat, i

si aquesta senyora no el té? Perquè era vertaderament inhumà de parlar d'aquesta manera, perquè aquelles persones que passaven tres o quatre hores allà estirades que haguessin de passar amb aquesta... Llavors, no és ara, senyors lliberals, que us n'heu de cuidar, us n'hauríeu d'haver cuidar abans de totes aquestes qüestions, i per què no us en cuidaveu, per què...? –i ara voldria agafar les auditories– les auditories diuen que hi ha molts beneficis. L'any 1997 hi havien sis milions de beneficis, això no em satisfà. Aquí, en aquesta casa, sempre s'havia parlat si el Consell General hagués –parlo del SAAS– de subvencionar una medicina, si hagués de subvencionar fets d'hospitalització, doncs, estàvem disposats a fer-ho per una qualitat de la medicina, per una qualitat assistencial. Doncs, no! No és el que ha passat, i en dono fe amb cartes que ha arribat a haver-hi.

Llavors, ara torno amb el que dèieu, Sr. ministre, quan parreu que aquesta senyora es desvetllava d'aquella manera... No, no és veritat... No ho digueu això, perquè els escrits mentre els vam rebre indirectament... Mireu, és que no tenim la mateixa sensibilitat. Segurament que és aquesta la cosa, no tenim la mateixa sensibilitat perquè està escrit blanc sobre negre, no hem anat al mateix col·legi llavors, perquè ve a ser allò que vaig dir, i ho repeteixo... i ho repeteixo, i ara amb molt més matis: dubtava que haguéssiu pogut negligir en aquesta qüestió, i sí que constato que ho heu fet, perquè vos mateix, aquí, ho heu dit que és aquesta senyora que havia anunciat abans que no coneguéssim aquesta qüestió, ho havia anunciat perquè era molt cautelosa, era plena de precisions. Evidentment, la nina dels vostres ulls, perquè diria... no dels vostres, parlo d'aquest Govern, parlo d'aquesta majoria lliberal, perquè jo me'n recordo. Escolteu, quan es va acceptar el contracte amb GECESA, Sr. cap de Govern, eren 23 consellers contra 5, igualment el va fer passar. Com volem que avui que en teniu disset es prenguin totes mides en contra. Evidentment, sí, Sr. cap de Govern, sí, això ho sabeu tan bé com jo, que va encautar... va encautar durant quatre anys sense saber que vosaltres, *a després*, tornaríeu a ser assentats. En el moment que estàvem a la coalició lliberal va signar amb aquesta empresa, un conveni per tal que es cuidessin de l'hospital... és en això que faig referència.

Llavors, evidentment, Sr. ministre només li voldria dir una cosa: si haguéssiu començat... –perquè ens acuseu de judicis d'intenció– per dir totes aquestes qüestions, les hauríem pogut debatre sense cap classe de passió: la disposició al càrrec, la informació insuficient –com heu definit–, els mecanismes de detecció... Però resulta que aquí està ben dit que

algunes vegades, i tot, amb la direcció mèdica, insten a aquesta persona, perquè el Dr. Faure diu que hi haurà problemes... i això no es fa.

Llavors no ens la presenteu com a superpersona, perquè, resumiré, o és ella que val o sou vós que no valeu!

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt, Sr. Vicenç Alay, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo no contestaré ni una paraula de les que ha dit el Sr. Jordi Serra, perquè aquest excés demagògic, i barrejar eleccions amb això m'ha semblat, això, un excés, i no hi entraré.

Ara, el que ha dit el Sr. Goicoechea, sí, perquè és prou interessant. Miri, jo no faré judicis d'intencions, si vostè ens acusa de fer judicis d'intencions... No en faré ni un! En tot cas, si en faig algun, ja m'ho recriminarà. Parlaré de fets: contagis, evidentment, el primer de tots; mancances: que sembla ser que l'informe de l'auditoria que s'ha fet les ha revelat i vostè mateix les ha fet públiques, les he llegit als mitjans de comunicació, i espero que s'hagin transcrit tal com vostè les va comunicar... això són fets!

I d'altra banda existeixen altres fets que són els textos legals sobre els que reposen totes les actuacions que estem debatent. Existeix una Llei general de sanitat, una Llei de creació del SAAS; existeix un Reglament d'estructura, funcionament, etc. del Centre Hospitalari Andorrà; i existeix un contracte, que s'han citat. I en vista a aquests fets, i a aquestes normes legals nosaltres seguim pensant que existeixen responsabilitats perfectament delimitades en cada cas. La Dra. Benito té les seves. Vostè parla que la Dra. Benito ha exercit amb una pulcritud digna de tot elogi per part seva... a la seva feina: mecanismes de detecció, etc.

Nosaltres, –i ho recordarà– el meu Grup, ja va denunciar que aquests mecanismes de detecció es concretin i es limitin a mecanismes de detecció a posteriori. Em sap greu haver-me de referir tota l'estona a diaris, sabent el que ha dit vostè... no sé si li donarà validesa, en tot cas, ja em contestarà. Aquí mateix, la Dra. Benito, parla que l'única manera d'actuar que actualment té el centre és fent-ho a posteriori. Vostè diu que això ho ha fet perfectament. Molt bé! Perfecte! Ara, de totes

formes hi ha altres alternatives, hi ho sap, que són actuar a l'avança. I això és possible, és possible perquè ho diu la mateixa Dra. Benito, i aquí repeteixo, bé, segueixo llegint... això són unes manifestacions que recull el diari del 24 de novembre, o sigui, fa pocs dies, diu: "de tota manera, i com ja va assegurar al maig, en una assemblea de metges, en un futur si s'ha de reflexionar sobre l'establiment de mecanismes de prevenció, es farà", això ho diu la Dra. Benito.

A mi em sembla greu que una persona amb una responsabilitat d'aquest tipus, i que al darrera hi té un seguit de contagis –que no són un o dos, que són deu o onze– prou importants, es plantegi en aquestes hores que si es pot o si s'ha d'avançar cap a la prevenció es farà, i això considero que és una negligència greu. No n'hi ha prou que el dia que es calí foc sigui la primera en ser-hi.

Creiem, el nostre grup, que aquesta persona s'ha de preocupar que no n'hi hagi de foc, i que si ara ha sigut el tema de l'hepatitis, demà això pot ser un altre tema igual, o més greu. Creiem que els mecanismes de detecció poden haver funcionat, però la responsabilitat de la Dra. Benito anava més enllà, i la incomplert completament.

Em sap greu que vostè la justifiqui d'aquesta manera, perquè entenc que la responsabilitat de la Dra. Benito i la seva són completament diferents, i hem pujat al mateix carro, i jo penso que, equivocadament.

Si la Dra. Benito ha fet bé les coses, perfecte! I si no les ha fet, jo crec que, vostè, tenia l'obligació de denunciar-ho. Vostè està al marge d'això. Nosaltres el que no podem acceptar és que vostè li doni cobertura i justifiqui actuacions que, al nostre entendre, són injustificables. No es pot minimitzar. És greu, és greu el tema que ha succeït... pot ser un accident, però amb altres mecanismes s'hagués pogut evitar. I és greu, i nosaltres pensem que aquí és on comença la seva responsabilitat.

Vostè a hores d'ara tindria una opció, i és: recolzar aquesta petició. No ho ha fet i ha optat per justificar... aquí no hi podem estar d'acord!

No dubtem de la seva qualificació tècnica i professional, però políticament creiem que comet un error greu.

Miri, diuen que "rectificar és de savis". Diu que la Dra. Benito va presentar la dimissió i que no la va acceptar. Sembla que vostè també la va presentar al cap de Govern... "rectificar és de savis". Proposem que la Dra. Benito torni a presentar, vist que el banc de la majoria no vol donar el seu acord al seu vot a aquesta Proposició, doncs, no veig altra sortida que la Dra. Benito reflexioni, presenti una altra vegada la

seva dimissió i vostè l'accepti. Si no és així, vostè faci el que diu que va fer, i la presenti al cap de Govern i el cap de Govern l'accepti, perquè entenem que és l'única solució, no n'hi ha altra.

Havíem... –i acabo aquí– plantejat el tema des d'una manera, jo crec que exquisidament prudent, *inclús* versallesca, parlant d'un cessament temporal o d'una suspensió cautelar. Jo crec que, bé, les coses, ja, han arribat a un punt que s'han de dir pel seu nom. Això mereix una actuació urgent, no podem permetre que se segueixin reproduint qüestions d'aquest tipus.

La nostra posició queda prou ben clara.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sra. Rosa M. Ferrer, pel Grup Mixt, també teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Seré molt breu i no penso tornar a intervenir en aquest assumpte, perquè crec ja hem dit, des de Nova Democràcia, el que pensàvem. Ja fa molts dies que ho hem dit. Només, al Sr. Jordi Serra, dir-li que em sap greu perquè veig que no ha entès res, el Grup Lliberal, sobre l'estat de dret i la separació de poders, i barregen i confonen el que són responsabilitats judicials i responsabilitats polítiques, i que jo sàpiga, aquí estem parlant de responsabilitats polítiques que és la nostra feina. Res més.

Pera altra banda, Sr. Goicoechea, el felicito... el felicito perquè realment si agafem individualment la majoria lliberal que està aquí, en aquesta sala, tots diuen: "Això és un desastre, no pot ser! Tireu endavant –alguns–, tireu endavant que us recolzarem en aquesta Proposta", i a l'hora de la veritat, jo no sé què ha fet vostè, deu tenir un magnetisme especial, que ha aconseguit convence'ls a tots, i tots votaran en contra d'aquesta Proposta d'acord. El felicito perquè veig que té poder de suggestió, realment... bé, i diu molt a favor de la majoria lliberal d'aquesta sala, d'una; i de dos, pel que fa als mitjans de comunicació, que la premsa diu o no diu, que jo sàpiga, aquest tipus de publicacions es paguen i surten íntegres.

És tot...

Es que m'he cansat de les mentides, ja n'hi ha prou!

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Miquel Alís teniu la paraula.

El M. I. Sr. Miquel Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo sempre he pensat, Sr. ministre, que els pacients s'han infectat a l'hospital, a l'hospital d'aquí d'Andorra, no s'han infectat anant de la seva casa a l'hospital... s'han infectat a l'hospital, i en aquest hospital tenim una directora. Llavors, si hi ha un responsable n'hi pot haver d'altres, però si n'hi ha un, que és cert –que puc dir que és cert– és la directora d'aquest hospital.

I això, ara m'acaba de donar el president del Grup, un informe que ha rebut, avui, que ve del Govern, on hi diu que aquesta infecció, molt probablement, està deguda a una inadequada pràctica, en fi... dels mitjans descrit en castellà, perdó, de precaucions universals. Doncs, és a dir que no s'ha fet la feina ben feta a l'hospital. Qui és el responsable si no es fa la feina ben feta a l'hospital? El primer de tots, a dalt de tot, n'hi pot haver d'altres: el primer de tots és el director i és el primer, doncs, que ha de marxar.

He dit. Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal cap intervenció?

El Govern vol tornar a intervenir?

Sr. ministre de Salut teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep M. Goicoechea:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, miri, Sr. Duró, em sembla que estem parlant de coses diferents i em sembla que tots vostès, senyors de l'oposició i nosaltres estem parlant de coses diferents, o és la impressió que en tinc.

En aquesta sala, en alguna sessió en la que jo també he tingut l'honor d'assistir amb vostès, hem passat un gel enorme, i l'Estat ni el país no s'han enfonsat, i aquell dia la calefacció no funcionava, i aquesta alta institució ha patit aquesta situació, i no ha passat res. No és que vulgui justificar la temperatura elevada o baixa d'uns serveis sanitaris, s'han d'arreglar, s'han d'arreglar vàries coses. M'està parlant, vostè, de defectes de construcció de l'hospital de l'any 1994 que es van resoldre entre l'any 1995 i 1996, i que res no tenen a veure ni amb la situació de la crisi actual que estem parlant, ni amb el fons de la qüestió, em sembla a mi.

Sra. Ferrer, abans de dir-me mentider hauria de ser més prudent i mirar les coses més amb detall. Vostè m'ensenya un paper que és un comunicat de premsa i que consta que aquests, sí, que es publiquen íntegrament, però vostè en fa una gran qüestió de la

imprudència i de l'error de la Sra. directora general del SAAS, quan es publica que els batlles establiran les responsabilitats polítiques. Això no era un comunicat de premsa i, això, em consta a mi, i m'ho he de creure, perquè crec en la bona fe d'algunes persones que això era un error de publicació, i si vol ja ho constatarà vostè parlant amb aquesta persona, però aquesta persona em consta que té molt clar que les responsabilitats polítiques estableixen la vida política en aquesta Cambra.

Voldria dir al Sr. Alís que si en el nostre estat hi ha alguna cosa que va malament no demanarem al cap d'Estat que marxi, i per comparació a l'hospital, quan les coses van malament es busquen els responsables i no demanem, sempre al director, que marxi. Més encara, amb les dificultats de trobar directius en tots els àmbits en la nostra societat.

Vostès fan, de tant en tant, molt de soroll perquè són deu o onze –els que siguin. Miri, el problema és un, en un sol dia es poden produir les deu contaminacions. El problema és un per mala pràctica dins d'un servei. Les responsabilitats, com s'ha dit: les jurisdiccionals les dirà la justícia, les tècniques, avui tenim elements per saber a qui corresponen, i em sembla que no ens posarem d'acord... no ens entenem perquè no ens volem entendre, vostès i nosaltres no ens volem entendre.

Vostès, aquest assumpte, l'han tractat des del primer dia com una qüestió d'alt valor polític, i sembla, dóna la impressió que s'hagin llençat a una caça de bruixes amb la persecució d'aquesta senyora.

El Govern creiem que hem fet la nostra feina, que hem fet fer la feina, dins del SAAS, que calia i que no tenim motiu avui que justifiqui el donar suport a la seva Proposta.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Simó Duró heu demanat la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

Gairebé, és pellofes el que diré al costat de la gravetat de la qüestió que estem tractant.

El Sr. ministre dóna a creure que és una qüestió entre oposició i majoria... Sr. ministre, amb coses greus així, els homes, creieu-me, els homes d'aquesta terra no es barallen.

Però, jo us diré una cosa, Sr. ministre, no en porto molts, però en porto uns quants d'anys... Em sembla que us enganyeu plenament, i enganyeu plenament a l'auditori d'aquí, i als que estan a fora. Aquí, en

aquesta sala no han passat mai fred! Mai fred! Mai! És que havíeu vingut ben poques vegades. El que sí que ha passat és una calor que ens hem ofegat, i si estiguéssiu assentat aquí... el que passa és que pel moment el poble no us ho ha donat per assentar-vos-hi, ho sabríeu... Però això és pellofes, això no té importància, el que sí que té importància, Sr. ministre, és que jo parlava d'un problema, i aquí vós heu dit a l'any 1993–1994, la carta és d'Andorra del dia 8 de gener de 1996 i llegeixo: "situació de la instal·lació i de l'equipament del Centre de Diàlisi després de sis mesos de funcionament a la Clínica Meritxell, la temperatura interior del servei no regula bé i té variacions importants..." però, la carta és del 8 de gener. Llavors si vertaderament cartes del 8 de gener configuren coses del 1993–1994 sabeu, Sr. ministre, com se'n diu d'això: "una olla de cols".

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo voldria parlar, i ja ho ha comentat el company Simó Duró, vostè, Sr. ministre, ens parla i ho tradueix cap al típic... o ho reconduïx cap a un debat majoria–oposició que diu que no es poden entendre.

Nosaltres no volem acceptar que sigui així. Evidentment que és un debat majoria–oposició... sí, però bé, he tingut ocasió de parlar-ne en les compareixences que hi ha hagut, i sap quina ha sigut la nostra posició?

Hem intentat, la qual cosa no vol dir que ho haguem aconseguit, però el que hem intentat, sempre, és ser el màxim de prudents, i no portar les coses més enllà del que entenem que ha de ser purament un debat polític.

Hem intentat no caure en desqualificacions gratuïtes, hem intentat no portar les coses a un terreny que, enteníem que, pot ser legítim el terreny de la discussió política majoria–oposició, perquè en aquest cas és prou greu com per intentar no travessar aquest llinar tan perillós.

Hem intentat fer això, i creiem que és interessant i que la gent sàpiga, que estem parlant d'una qüestió seriosa, que no estem parlant de la típica maniobra per veure si aconseguim fer caure a algú, o a algun cap. Nosaltres poques vegades hem demanat un cap, i és més li consta que –i els companys de l'oposició, els que han estat en la Comissió amb nosaltres–

saben perfectament que a IDN hem recolzat que hi hagués una última compareixença per a veure si s'arribava a aclarir... Ho saben. No hem posat mai pals a les rodes perquè es sabés la veritat, i que el Govern o la majoria tingués el màxim d'oportunitats. Ara, això no pot servir, tampoc, per callar o no s'ha de fer callar i donar patent de cors a una actuació que nosaltres, entenem, que ha estat desgraciada.

Vostè té raó quan diu que una actuació d'aquest tipus no necessàriament significa... ningú demana que dimiteixi el cap de Govern per una qüestió d'aquestes, i no ho hem fet nosaltres, no ho vam fer!

Hem treballat molt en aquest tema, i a l'últim, al final hem estat parlant, d'això, perquè no es tracta de què s'hagi produït un accident, i això significa una cadena de dimissions, sinó que hi ha una cadena de responsabilitats. Nosaltres el que critiquem és que no es vulguin assumir determinades responsabilitats. Si a l'hospital hi ha hagut un error, i la Dra. Benito diu: "hi ha hagut aquest error"... Perfecte! Es soluciona i s'ha acabat, però, el problema és que no hi ha hagut ni tan sols això, s'està vestint de cinquanta maneres, i sembla que no es vulgui acceptar una cosa que a nosaltres ens sembla evident.

Bé, vostè dirà que no, però, en tot cas, jo li dic una cosa i, bé, ara estem en època de pressupostos, i ho tornarem a discutir: hi ha un model o un projecte completament diferent. Vostè mateix deia: sí es pot fer de posar diners per instituir o posar en marxa procediments per controlar *a priori* la qualitat per prevenir... I va dir que era una qüestió pressupostària, una qüestió de prioritats. Nosaltres seguim creient que això és una prioritat.

Res més. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Efectivament el Sr. ministre de Sanitat diu que no ens podem entendre i ell diu... ell, que fa una estona ens acusava, al banc de l'oposició, de fer judicis d'intencions, ell diu que no ens volem entendre. Jo diria que és horrorós que hagi gosat plantejar, aquí, aquesta comparació sobre si els que seiem en aquesta sala –perquè el poble ens hi ha posat, i perquè tenim l'obligació de ser-hi, ja que el poble ens hi ha posat– passem fred o calor, i s'hagi atrevit a comparar el fred o la calor que podem passar, aquí, amb el d'unes persones que han d'anar obligatòriament –perquè els

hi va la vida– a unes instal·lacions per fer diàlisi... és horrorós!

És la demostració que segurament fa que no ens podem entendre: la seva sensibilitat i la nostra no tenen res a veure.

Ha portat, el plantejament, encara més lluny i ha gosat comparar que per un error –no ens ha clarificat quin– no es demana la dimissió, en aquest país, del cap d'Estat. Jo crec que hauria de revisar la Constitució, i així entendria que la dimissió del cap d'Estat, en la nostra Constitució, no es pot demanar. Però, en tot cas, ni que fos així, no estem parlant d'un error polític, estem parlant d'un error de mala gestió, de mala pràctica professional, com vostè mateix va definir i, abans aquí, li hem citat les seves pròpies paraules que han portat a deu persones, a deu famílies a una situació desesperada. Aquestes persones es mereixen un respecte que vostè, Sr. ministre, no els està tenint, i això, efectivament, fa que no ens podem entendre.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Dallerès teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No era la meua intenció intervenir, no intervindrè sobre el fons del debat, però, sí, que no vull deixar passar el que ha dit el Sr. ministre, al final, sobre el "no volem". I, intervindrè sobre aquest "no volem" perquè si no haguéssim volgut arribar a una entesa, potser, doncs, senzillament haguéssim demanat, en el moment que ha començat aquest debat, l'aplicació estricta del Reglament del Consell que no preveu, a l'article 138, la intervenció del Govern. Cosa que no hem fet. I vostè sap, pertinentment, que a dins de la Comissió s'ha intentat trobar formes... no intervindrè, però, ja se n'ha fet menció. Doncs, crec que està portant el debat cap a un punt... se'n fa molta demagògia, estem en època d'eleccions, és cert, però no únicament se'n fa en un banc... se'n fa en un, en l'altre i en l'altre. Jo crec que el tema és prou important com perquè es miri d'agafar les mesures cada cop que es parla d'un tema. I en aquest cas, deixo ben clar, que des d'aquest costat no s'ha demanat l'aplicació estricta de l'article 138 que no preveu, en aquest tema, la intervenció del Govern. Govern ha tingut el temps d'enviar la documentació –i ja s'ha dit– se'ns ha fet arribar, avui. Vostè ha mencionat una acta del mes de setembre... no sé si aquesta acta la teníem o no. Aparentment no consta, havia tingut temps de fer-la arribar. Em sembla que

fóra bo de posar les coses al seu punt, i de no intentar portar-les cap a on van. Acabaré aquí.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Francesc Mora, pel Grup Lliberal, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Francesc Mora:

Gràcies Sr. síndic.

No, només per contestar la intervenció del Sr. Dallerès que ja estem acostumats a les seves declaracions magistrals d'aplicació del Reglament del Consell General. Jo, també, voldria recordar que l'article 138, en les propostes d'acord, diu que: "Un cop exposada la proposta d'acord s'obrirà un torn pels grups parlamentaris", i aquí no s'ha obert un torn, sinó que s'està fent un debat, que ja està arribant a elevat, i que sembla més aviat un *meeting* que un debat sobre una proposta d'acord concreta o un tema concret. Les posicions dels grups parlamentaris em sembla que són clares, si hem d'anar a l'aplicació del Reglament estrictament, doncs, demanaria al Sr. síndic que procedíssim a la votació, perquè sinó no estem complint el Reglament, tampoc.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sr. cap de Govern, breument si us plau.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Sí, breument.

El que voldria és tornar a l'origen precisament, i l'origen és el virus de l'hepatitis C, i tal com ha dit el Sr. ministre, en una tarda i en una estona, per una mala funció de qualsevol dels responsables del servei, de qualsevol de les persones que intervingui en la diàlisi, en una estona d'aquella tarda o d'aquell matí es pot contaminar un servei sencer. Això és així, i això, lamentablement, és així a tot el món.

Quin és el sistema per evitar això? Controls immediats i previs... impossible! Lamentablement s'ha de posar en marxa un sistema que funcioni amb uns responsables que en siguin. Però és només la justícia que podrà dir amb una investigació realment feta exhaustivament, on és l'error de caire, segurament, humà que ha pogut provocar aquest

contagi que, repeteixo, s'haurà pogut produir en minuts només... en minuts.

Davant d'això no hi ha... ni tan sols el mateix responsable del servei... que quedi clar, malgrat que s'havia de suspendre, es va creure així per part del SAAS. Ni tan sols ell pot ser present, sempre, en tots els actes per saber si totes les persones que depenen del servei fan tots els protocols que han de fer, si els compleixen en tot moment.

És evident que qualsevol virus, i d'altres –n'hi ha molt més de famosos, encara, i de conseqüències més mortíferes... mortíferes en tot cas –doncs, poden infectar d'una manera massa virulenta, en molts pocs moments, per una desatenció en un moment de manca d'aplicació d'un sol protocol dels que s'apliquen sempre.

És clar, no és una excusa per a ningú, i nosaltres som els primers a lamentar que hagi passat això, però l'error humà és present en totes les activitats humanes sinó no seríem persones. El que passa és això, que a partir d'aquí pretendre o pensar que la solució és dir: "bé, tota l'escala de responsabilitats ho ha fet malament", ens aboquem a un risc molt gran, al risc que qualsevol manca d'atenció de qualsevol persona del nivell immediat d'aplicació de qualsevol mesura de profilaxis, ens provoqui això, ens provoqui una contaminació greu i lamentable d'una sèrie de persones, i d'aquí se'n vulgui inferir que la culpa és d'una manca de control durant tots els dies de l'any i durant totes les hores del dia, perquè això no passi. Això és lògic que no pot ser així. Mesures per fer-ho millor: segurament no crec que siguin solament mesures de diner; per molts diners que es posin en un servei, un dia, una persona pot no fer el que ha de fer, i si aquella persona, aquell dia, no fa el que ha de fer pot –malgrat totes les prevencions que es vulgui– arribar a això.

Naturalment sóc el primer en lamentar el que ha passat, i el que també he de dir, tal com ha dit el Sr. ministre, és el que es va fer quan es va fer el control rutinari, que es va tallar aquesta possibilitat d'infecció que hagués continuat, perquè les maquinàries podien haver –suposo– quedat contaminades en aquell moment, i això, s'ha acabat. I, això, és per dir, també, de la garantia que això no passi. Creiem que, ara, es prenen el màxim de controls possibles, i no estem –ni en aquell servei ni en cap servei– alliberats de què hi hagi un dia una altra negligència, qualsevol servei. Lamentablement tots els que som pacients potencials d'un hospital, i de qualsevol servei sanitari estem confiats que tots els que tenim al davant fan una pràctica adequada. Qualsevol, qualsevol persona que intervé en el cos humà, i avui en dia, sobretot, amb la presència de virus de tota mena en molts llocs, malgrat l'augment

de la qualitat de vida i de totes les possibilitats profilàctiques, estem sempre sotmesos a això. És així, la vida moderna porta això com l'antiga portava coses molt pitjors.

És llàstima que això hagi passat així. Jo crec que la postura del Govern –i agraeixo, aquí, la del Grup Parlamentari Lliberal– en el sentit que hem d'esperar per saber on és l'origen de la negligència per poder inferir, després, cadenes o no cadenes de responsabilitat, i en això jo crec que nosaltres ens hem d'atenir que és el que ha manifestat, molt clarament, el Grup Lliberal.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Una última intervenció dels grups parlamentaris?

Sr. Vicenç Alay, molt breument si us plau.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Molt breu.

Ho sento Sr. cap de Govern.

Li admeto la seva bona intenció, però el que ha dit, tècnicament, hi ha coses que no són certes, i no entrarem, aquí, a discutir-ho. Jo, el que no crec... perquè a més el debat no és exactament aquest. El que no es pot acceptar, tampoc, és que estem en un tema... sembla que al final tot siguin catàstrofes naturals... Sí que es pot prevenir! I és veritat, i el Dr. Goicoechea que, a més, és especialista, bé, és metge, i coneix aquest tema, sap perfectament que qualsevol prevenció té unes limitacions, i pot haver-hi accidents... això no ho discutim, aquí. El que passa és que passat aquest extrem a dir com... bé, traduir-ho, quasi bé, a un tema de catàstrofes naturals... no és això... bé, no em vull estendre.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Molt bé.

Passarem, doncs, tot seguit a la votació.

Doncs, sí, no o abstenció, doncs, a la Proposta.

Sr. secretari si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jordi Torres Alís : Sí

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sr. Modest Baró Moles : No

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No

M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Simó Duró Coma : Sí

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : Sí

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : No

M. I. Sr. Agustí Morales Ramírez : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Vots sí: 11; vots no: 14.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Doncs, bé, a la vista del resultat de la votació la Proposta queda desestimada.

Passarem al punt 3 de l'ordre del dia.

3– Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei d'aprovació de l'adquisició de la totalitat de les accions de la societat de dret belga PANCA SA i de suplement de crèdit per fer front a les despeses derivades d'aquesta adquisició.

El Projecte fou publicat en el Butlletí número 38/1999, del 7 d'octubre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern? No?

Intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Simó Duró, pel Grup Mixt... sí, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo he pres coneixement en el seu moment de la Proposició que va fer el Iniciativa Democràtica Nacional, i *a després* el suport que va donar Nova Democràcia, i, *a després*...

(Se senten veus)

... Ah! Sí! Perdoneu! Dispenseu-me... pensava que estàvem tractant l'altra qüestió.

Bé, jo només el que voldria dir és que, en el seu moment, quan encara estava a la coalició, doncs, ens havíem fixat dues opcions –parlo a nivell d'ambaixades–: l'una era a Madrid, i l'altra era a Brussel·les. La de Madrid ja va fer el seu camí, i vaig donar-hi suport, i només es pot felicitar la idea. Pel que pertoca a Brussel·les, doncs, cada vegada, almenys com a tres vegades, en les quals sé que el Sr. ministre d'Assumptes Exteriors, doncs, mirava a veure si podíem accedir a la compra d'aquell edifici, semblava que era un vas clos, no es podia fer.

Estic d'acord, encara, amb el que en aquells moments havia demanat. Només... només –i potser m'ho podrien aclarir– és una sorpresa en el sentit, la primera de totes les coses, que a nivell pressupostari fer-hi figurar una quantitat, i *a després*, doncs, s'ha de posar un afegit prou important. Per què aquesta cosa, ja que semblava que el fruit estava madur, i en el Pressupost, doncs, no es va posar la quantitat? I dic això, senzillament, perquè en altres casos, potser, no se li hauria de donar relleu. És que quan es va posar aquella quantitat que, Déu n'hi do si és grossa –225 milions– i *a després*, se n'hi afegeix 200 i escaig de més. És que en aquells moments, doncs, s'hi va posar només una quantitat per posar una quantitat? Normalment s'hi posa sobre una partida i no s'hi posa res més, i, *a després*, hi ha un crèdit extraordinari.

Però aquí, fa mal pensar. Jo penso que fa mal pensar i s'han de dir les coses. Perquè si per un costat tenim una quantitat, i, *a després*, encara es multiplica. Què és el que ha passat?

Ja sé que hi ha pràctiques una mica, a vegades, que no haurien de ser les quines s'han de fer, i només ens hem de referenciar a què aquesta societat que arriba a ser propietària d'aquest edifici, doncs, és a penes al 1998, és a finals del 1998 que aquesta societat, doncs, esdevé propietària d'aquest edifici; al novembre de 1998 em sembla que ja hauríem pogut tenir la quantitat exacta.

És que allà a Bèlgica en passen de coses molt estranyes... Sí, sí, em permeto de dir-ho... em

permeto de dir-ho. I és per això que voldria que se m'aclarís aquesta qüestió, tot i que la idea –ja us ho dic– la retinc, perquè sóc home de paraula i en el seu moment es va dir, però, és clar, a condició que tinguem la nitidesa del particular.

Després continuaré, segons si hi ha motiu o no hi ha motiu.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, també pel Grup Mixt, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, els consellers de Nova Democràcia donem el nostre suport a aquest Projecte de Llei, perquè considerem que és una bona cosa que, mitjançant l'adquisició de la totalitat de les accions de la societat de dret belga PANCA SA, hom pugui accedir a la plena propietat de l'edifici en el qual hi ha ubicada l'Ambaixada d'Andorra de la Unió Europea, en unes instal·lacions que foren inaugurades l'any 1991 com a oficina de turisme, però que ja estaven pensades i muntades, aleshores, per acollir les relacions d'Andorra amb la Comunitat Econòmica Europea.

Tanmateix, hem de lamentar que el nostre suport no pugui ser incondicional.

Hem de lamentar que el Govern no s'hagi dignat a fer-nos arribar cap informe jurídic que ens permetés assegurar qüestions cabdals –suposo que, en aquesta línia apuntava, el company conseller Simó Duró– qüestions cabdals com són: que la legislació belga permet... és a dir, voldríem saber el fet que en una societat mercantil de dret belga la totalitat de les accions siguin ostentades per un sol accionista i, a més a més, accionista estranger; que no existeix cap mena de gravamen, hipoteca o servitud extraordinària que afecti el bé immoble que es pretén adquirir mitjançant aquesta compra de la totalitat d'accions d'aquesta societat; que s'ha fet verificar i auditar el balanç i el compte de resultats de la societat PANCA SA amb la finalitat de poder contar amb la plena seguretat que l'estat andorrà no assumirà altres obligacions en adquirir la totalitat de les accions d'aquella societat mercantil de dret belga.

Són qüestions que, només he citat a tall d'exemple, que ens fan adonar-nos com, una vegada més, un Ministeri d'Exteriors sembla actuar a la lleugera.

Si tot el que acabo d'esmentar hagués estat verificat, la qual cosa insisteixo, avui, quan votarem, el Consell General no en sabrà res de res en aquest

moment, almenys, abans que parli el Govern, doncs, hauríem, tanmateix, de concloure si això fos així, si ens poguessin contestar tranquil·litant-nos de tots aquests dubtes, que estem, aleshores, davant d'un nou exemple de com el ministre d'Exteriors i el Govern tracten, una vegada més, amb desenvolupura –dirien a Bèlgica– i amb menyspreu –ho direm aquí– el Consell General i, en especial, la Comissió Legislativa de Política Exterior.

Així, doncs, mantenim el nostre suport al Projecte, tot situant les eventuais responsabilitats que es deriven de la mala preparació de la tramitació allí on són que és al Ministeri d'Exteriors.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Jordi Torres teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jordi Torres:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Des del Grup Parlamentari de l'Agrupament Nacional Democràtic donarem suport a la Proposta.

Evidentment, el que ha dit el Sr. Jaume Bartumeu ho compartim en el sentit d'algun dubte que pogués haver-hi al respecte. A nosaltres, el Sr. ministre, i a mi personalment em va dir que totes aquestes qüestions havien estat aclarides, i que no hi havia cap dubte.

Nosaltres fem plena confiança al Govern, en aquest sentit, en creure que això és així.

Per això, donem suport i votarem favorablement aquesta.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per part del Grup Lliberal alguna intervenció?

Sí, Sr. Francesc Mora teniu la paraula.

El M. I. Sr. Francesc Mora:

Gràcies Sr. síndic.

No, només, també, per dir que donarem, evidentment, suport, a aquest Projecte de llei per l'adquisició de l'Ambaixada a Bèlgica.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. ministre de Relacions Exteriors, pel Govern, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Albert Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

No, voldria aclarir que ni desenvolupura i, molt menys, de cap manera menyspreu. Ans el contrari, aquí hi ha hagut un malentès: l'informe existeix, i ha de tranquil·litzar als M. I. consellers, on totes aquestes qüestions han estat tractades amb un rigor jurídic, i justament contestant a la primera part que és el que ha sorprès al Sr. Duró, estava previst amb el venedor que podíem pagar la meitat durant l'any 1999 i l'altra meitat l'any 2000. Quan s'arriba a una conclusió d'operació d'aquesta importància, s'ha de convèncer a la part venedora, i no hem pogut trobar cap més solució que la d'acceptar aquesta forma jurídica que garantitza la total propietat, tranquil·litat i responsabilitat de l'Estat andorrà, amb una figura jurídica perfecta, en la qual l'informe tranquil·litza totes les preocupacions, en particular, les manifestades pel Sr. Bartumeu.

En aquest cas, ha sigut un treball –repeteix– per part del Govern i del Ministeri d'Exteriors fet amb serietat i rigor, i amb el màxim de responsabilitat perquè creiem molt necessari pel país disposar de la propietat d'aquesta magnífica instal·lació que representa Andorra davant d'Europa i davant de Bèlgica.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Simó Duró teniu la paraula pel Grup Mixt.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, evidentment, que jo no sé si és magnífica –com ha dit el Sr. ministre– no he posat mai els peus en aquella terra, tampoc, almenys, conec l'ambaixada, però el que sí que sé és que és útil.

Ens ha dit que hi havia un informe. Llàstima que no l'hagi pogut conèixer. Heu d'admetre que, normalment, quan vénen les propostes aquí, al Consell, haurien d'anar –Sr. síndic, és a vós que em dirigeixo– hauríeu de... –ja us ho he demanat dues vegades, i aquesta és la tercera i potser l'última– d'exigir que tot el que és la documentació inherent amb les propostes ens arribés.

Estic tranquil, com he dit, ja hi havia el meu sí i, ara, és un sí amb tranquil·litat.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. Bartumeu, pel Grup Mixt, també teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo, per estar tranquil hauria de llegir l'informe, i per tant, com que el Sr. ministre ens ha dit que estiguem tranquils, que té l'informe, vull preguntar: si haurem d'utilitzar el Reglament, l'article 5, i demanar-li a vostè que li demani a ell, o si –com era d'esperar, que ja va passar en la seva anterior manifestació– ens el farà arribar sense que haguem de fer una carta al Sr. síndic.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Altra intervenció?

Sí, Sr. ministre de Relacions Exteriors voleu intervenir?

El M. I. Sr. Albert Pintat:

Sí, només manifestar la sorpresa pel fet que estava convençut que aquest informe havia arribat a la Comissió.

Ho lamento molt i, això, ho subsanaré demà mateix. És un mal entès... potser el resultat d'aquest clima, una mica estrany, que estem patint en aquestes relacions, però, en tot cas, no hi ha cap mala voluntat ni cap ganes d'amagar ni de simular informació.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Doncs, he d'entendre que fareu arribar aquest informe?

Sí, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només perquè quedi constància que nosaltres no tenim cap influència amb la meteorologia que pugui impedir, si hi ha molta ventada, que un document que està al despatx del ministre arribi a Casa de la Vall.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, no havent-hi cap intervenció entenc que el Projecte queda aprovat per assentiment?

Doncs, queda aprovat.

Passem al punt número 4 de l'ordre del dia.

4– Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de mesures provisionals per a la preservació dels espais naturals i rústics.

La Proposició fou publicada en el Butlletí número 39/1999, del 13 d'octubre.

El Govern ha manifestat el seu criteri dins del termini reglamentari per escrit que ha estat publicat en el Butlletí número 43/1999, del 9 de novembre.

Té la paraula el Govern per donar lectura del seu criteri.

Sr. cap de Govern... Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient teniu la paraula.

La M. I. Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, penso que havent estat publicat el criteri del Govern al Butlletí del Consell, si vostès em permeten, el que faré serà, doncs, comentaris complementaris al propi criteri que hem exposat.

Els dos textos que estan en preparació actualment, tal com es va comentar a la resposta escrita, són: la modificació del Reglament per la realització de treballs o activitats que modifiquin l'estat actual del terreny, del 7 de març de 1990, i la realització del Projecte de llei de protecció d'espais naturals.

En el primer cas es tracta d'introduir per a obres de gran envergadura l'obligació de realitzar una avaluació d'impacte ambiental.

Aquestes obres poden ser les de caire industrial com les graveres, les infraestructures importants com les carreteres, els ponts, els projectes d'urbanització o els projectes de lleure com pistes d'esquí o parcs temàtics.

Tal com estava previst en el Reglament o, com està previst en el Reglament de l'any 1990, queda estipulada l'obligació d'elaborar un pla de restauració i un pla de vigilància ambiental així com una fiança que garanteixi l'aplicació d'aquests plans.

Per altra banda, els projectes de gran envergadura que es realitzin sobre terrenys públics hauran de ser sotmesos a informació pública de manera que els ciutadans puguin opinar sobre aquests projectes.

Les avaluacions d'impacte ambiental es composaran dels principals apartats que recomana les directives europees, és a dir: la localització del projecte, l'estat inicial de l'indret d'ubicació del projecte, la descripció del projecte, la justificació del projecte, l'estudi dels efectes de l'activitat o del projecte sobre el seu entorn, les dificultats trobades a l'hora de fer l'avaluació, el resum no tècnic que sigui entenedor pel públic i la identificació del tècnic o de l'equip que ha elaborat l'avaluació... La major part d'aquesta documentació ha de ser presentada amb suport cartogràfic.

Quant al Projecte de Llei de protecció d'espais naturals, el fet més rellevant, i que està més avançat, és el de la definició de set figures de protecció que es podran aplicar al nostre territori, i us faré una mica el resum d'aquestes set figures:

Primer, el parc nacional: són espais naturals d'extensió relativament gran, i no modificats per l'acció humana.

A Andorra es crea aquesta figura per poder afegir una part del nostre territori en el cas que es creés un parc nacional a les fronteres d'Andorra... fóra d'Andorra.

El segon, la reserva natural: són espais de petites dimensions, però de gran valor científic.

La finalitat de la declaració d'aquestes dos figures és la de preservar aquests espais de qualsevol intervenció humana que en pugui modificar les seves característiques.

La tercera, el bosc de protecció: són els boscos que permeten un control de l'erosió i de les allaus o que configuren hàbitats per a determinades espècies de gran interès.

En principi, aquestes tres figures de protecció seran promogudes pel ministeri encarregat del medi ambient.

El quart, parc natural: són espais d'àmbit comunal que presenten valors naturals que cal gestionar de manera compatible amb els aprofitaments tradicionals de la zona on l'home ha de poder viure en harmonia amb el medi... això és el que vol dir.

I el cinquè, la reserva biològica forestal: són boscos que presenten alguna peculiaritat o alguna fragilitat que fa necessària la seva protecció.

Aquestes dos figures de protecció han de ser promogudes pel propi comú.

La sisena, paisatges protegits: són llocs que pels seus valors estètics i patrimonials mereixen, doncs, una protecció especial que n'asseguri la conservació de manera que es consolidi la identitat del país.

La proposta de classificar un espai com a paisatge protegit pot ser promoguda des de qualsevol administració o, fins i tot, per part dels particulars.

L'última figura, la zona d'especial protecció per les aus: en aquest cas són espais on l'objectiu és la protecció d'espècies d'aus, especialment amenaçades d'extinció o molt vulnerables a la modificació dels seus hàbitats.

Aquesta figura respon a una directiva europea i, en principi, aquests espais han d'estar inclosos en alguna altra figura prevista en aquesta Llei, de les que he anomenat anteriorment.

En aquesta fase de treball encara que queda per determinar quin serà el procediment a seguir per procedir a la declaració d'un espai protegit, també fa falta definir, de manera més precisa, quines obligacions tindran els espais on s'aplica una figura de protecció, i quins seran els gestors d'aquests espais entre altres.

Aquest Projecte de Llei també té dos annexes, on en aplicació a les directives europees, s'estipulen els hàbitats, així com les espècies d'animals i els vegetals que s'han de protegir de forma preferent, atès el seu valor en el territori europeu, i amb aquests dos textos penso que s'omplirà el buit legislatiu que hi ha actualment sobre les actuacions que es poden dur a terme en els espais naturals.

És tot el que he d'explicar, i em remeto al que s'ha dit en el criteri, i això vol dir, doncs, que el Govern considera més adequat accelerar l'aprovació de la modificació del Reglament –que he dit el seu nom anteriorment– i, també, l'aprovació per part d'aquesta Cambra del Projecte de Llei de protecció d'espais naturals.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

A continuació té la paraula el Sr. Vicenç Alay, pel Grup Mixt, que ha presentat la Proposició de Llei.

Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Acabo d'escoltar amb interès les paraules de la Sra. ministra.

En aquesta primera intervenció no m'hi referiré, després, sí, que tinc interès en comentar algunes d'aquestes coses quan hi hagi el torn dels grups.

Bé, ara fa cinc anys, el 8 de novembre de 1994, Iniciativa Democràtica Nacional va entrar una "Proposició de Llei de mesures provisionals per a la

preservació dels espais naturals i rústics" un títol idèntic al de la Proposició que avui presentem, amb un contingut força proper al del text que es sotmet, avui, al Ple.

En aquell moment, el Consell General va refusar prendre en consideració la Proposició de llei que sols va rebre –ho volem recordar– el vot favorable dels consellers d'IDN, que presentaven la Proposició, i dels consellers de Nova Democràcia.

Si hem de fer cas del que es va dir en el debat de presa en consideració de data 6 d'abril de 1995, els vint-i-vuit consellers d'aquell moment valoraven molt positivament els objectius de la Proposició que, en aquest sentit, va merèixer tots els elogis. Per què, doncs, no la van votar? Perquè fonamentalment la Proposició –es va dir en aquell moment– és una proposició de mesures provisionals mentre que el Govern, el Sr. Forné ho acabava d'anunciar –en l'explicació del criteri de l'executiu–, "ja estava treballant en una Llei general d'ordenament del territori que havia de poder ser aprovada en uns terminis acceptables", en paraules del mateix cap de Govern.

Bé, he de dir, en disculpa del Sr. Forné, que en aquells moments –si em permet la broma– acabava d'entrar de cap de Govern, i havia de resultar-li necessàriament difícil saber que volia dir –traduït en anys– el termini acceptable: un any, dos anys, cinc... N'han passat cinc. I per què cinc anys després, IDN conjuntament, aquesta vegada, amb Nova Democràcia tornem a portar una proposició d'aquest tipus al Consell General? Doncs, perquè el nostre partit segueix creient en un determinat model de creixement i en un determinat model de país, un model on el creixement econòmic no es pot produir d'una forma arbitrària indiscriminada, sinó que ha de respectar una sèrie de premisses de caire, sobretot, social i ambiental. Perquè el creixement econòmic no es pot recolzar en la destrucció sistemàtica del nostre patrimoni natural i de la nostra qualitat de vida, i perquè, finalment, el creixement econòmic d'avui ha de tenir en compte, i no hipotecar, de cap manera, la viabilitat econòmica de demà. I perquè resumint tot això sols és possible amb les corresponents eines legals i una clara, evidentment, una clara voluntat política.

Entrant, ja, en el contingut concret de la Proposició de llei i fent-ne una petita comparació amb el text que vam presentar l'any 1994, i que es va debatre l'any 1995, hem de dir que s'ha respectat absolutament l'exposició de motius, és idèntica, i la filosofia del text. Però s'han introduït, en canvi, alguns petits canvis amb la intenció que fos més operativa.

És en aquest sentit que cal entendre la substitució que s'ha fet d'una llista negativa d'actuacions expressament prohibides, que és la que apareixia en el text del 1994, i en aquest moment, ara, apareix una llista positiva d'actuacions autoritzables i amb els corresponents requisits tècnics i administratius.

De fet, a aquesta remarca, he de dir, que segueixen sent d'absoluta actualitat tots i cada un dels arguments amb els quals vàrem defensar la Proposta l'any 1995.

Segueix sent absolutament necessari –ara urgent, evidentment– un marc legal que reguli els usos del territori i les actuacions que aquest és susceptible de suportar.

Segueix sent vàlida l'afirmació que la legislació existent –volem recordar que segueix sent la mateixa que la de l'any 1994 i 1995– s'ha revelat inoperant.

Segueix sent cert que l'elaboració de lleis marc sol ser prou llarga –i a les proves ens remetem– com per justificar l'adopció d'unes mesures provisionals que permetin no condicionar la futura ordenació legal. Això són arguments que vam utilitzar l'any 1994... espero que ara tinguin més èxit.

Bé, per finalitzar voldria comentar i contestar, en la mesura del possible, les afirmacions que contenen en l'escrit o en el document criteri del Govern en relació a aquesta Proposició de llei, i que avalen una estratègia –tal com ha apuntat la Sra. ministra– alternativa i que condemna, entenc, la nostra Proposició de llei.

En primer lloc es parla que el Govern està elaborant dos textos –se'ns acaba de dir– que han de permetre englobar totes les consideracions de protecció i de gestió dels espais naturals. Aquests dos textos serien, per una banda, un nou reglament que modifiqui l'actual Reglament del 1990, i per l'altra una llei, un avantprojecte de llei –consta en el criteri– relatiu a la protecció dels espais naturals.

Segons el Govern aquesta és la via més adequada. Respecte a això vull recordar–los que aquest argument ja el van utilitzar l'any 1995, quan ens van prometre una Llei d'ordenament del territori.

La fugida endavant té, avui, un altre nom i un altre cognom però no deixa de ser lamentablement coincident amb el que es va produir aquell 6 d'abril de 1995.

En segon lloc igual, també, que aquell any –l'any 1995– es fa referència a la Llei qualificada de delimitació de competències, que en l'article 4, apartat 6, especifica que és competència dels comuns, cito: "la definició de la política urbanística de la parròquia dins del marc general de l'Estat, interpretant el Govern que la nostra Proposició minva les competències comunals". És un tema que

s'ha debatut diverses vegades i, en el qual, no volem insistir massa. El redactat sembla –per nosaltres, almenys– prou evident i desqualifica l'afirmació anterior.

En tot cas, em pregunto, si desqualifica la nostra Proposició no entenc per què no ha de desqualificar el Projecte de Llei d'espais naturals que vostès es plantegen portant a aquesta Cambra.

Bé, en virtut d'això, sols podem concloure que els arguments del Govern no tenen la consistència suficient per avalar un refús a la Proposició que presentem, i que en el millor dels supòsits, en el supòsit que el Govern avancés, decididament, pel camí que planteja, segueix tenint tot el sentit del món adoptar aquesta Llei i, això, per dues raons bàsiques que passo a recordar:

Primer, i pel que fa a la formulació del text, perquè es tracta d'una Llei de mesures provisionals –subratllo el tema de mesures provisionals perquè moltes vegades s'oblida que aquesta Llei no té altra vocació que aquesta provisionalitat– dic que es tracta d'una Llei de mesures provisionals mentre no es disposa de l'eina legal definitiva. És evident que, en aquest moment, la Llei que proposem quedaria, lògicament, derogada.

Segon, pel que fa al contingut i objectius del text, perquè aquest és una simplificació, una simple moratòria que sense comprometre el funcionament de l'Estat –en això ens hi hem esmerçat força– eviti que la manca de legislació es converteixi en terreny abonat per actuacions irreparables.

Per aquestes raons demanem a la Cambra que voti favorablement la presa en consideració d'aquesta Proposició de llei.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Sr. Simó Duró, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

Parlaré una miqueta de la Proposició presentada per IDN i Nova Democràcia.

Contràriament al que es pot pensar vaig estar assabentat de l'entrada a tràmit o del procediment que esqueia d'aquesta Proposició. I en aquells moments, doncs, tot i que tingués el document, i ens fos difícil de poder –per motius aliens– donar el meu plàcet o, al contrari, de poder informar la meua desavinença amb la totalitat del text, doncs, cosa

que feia que presentàvem conjuntament o presentarien els *quins* ho fèiem. Després d'una lectura, doncs, no hi vaig ser favorable, i no hi vaig ser favorable per la cosa següent: si bé... I ara, aquí, el senyor presentador, doncs, ho ha ben dit que hi han hagut modificacions a una Proposició que en el seu moment compartia, en part, sobretot, en protegir els espais naturals en el seu moment, és a dir, fa cinc anys, però per dinàmica d'un grup o d'una coalició, considerant, en aquells moments, que no era una cosa vitalícia sobretot amb la promesa que es feia d'establir una reglamentació, s'ha dit aquí, una reglamentació sobre el sòl andorrà, i, *a després*, un desig de protegir la naturalesa.

Doncs, només em va retenir una cosa, i no es cregui que em retingués el fet que aquest text anava en contra d'una realització que s'arribava a fer a Ordino, perquè sí que vull dir–ho ben fort, per a informació: l'any 1978, el Consell General ja hi va donar el seu plàcet contràriament a tota l'aigua que s'ha fet rajar. Doncs, estava ben tranquil, perquè –ho dic– el Comú i el Consell General, l'any 1978, ja havien delimitat d'una forma específica un domini esquiable... no és per això, però sí que hi havia una partida que –llegeixo–: "En ambdós casos cal l'autorització del Govern abans de l'inici de les activitats".

Evidentment que tenim un buit legal, i com que estem en un estat de dret i no ens podem permetre que sigui una majoria, o sigui un govern controlat per una majoria, o sigui, un govern que controli una majoria, pugui fer política a l'esquena dels comuns, a l'esquena de persones que volen fer realitzacions.

I això, senzillament, perquè la meua petita experiència m'ha demostrat que en un moment on, per un domini esquiable a Ordino, de cara a la paret, doncs, es va voler desbloquejar la situació. Resulta que abans teníem una empresa a la qual... i ens feia honor, que era la del Sr. Adellach i la del Sr. Ganyet, que van fer com la nina dels seus ulls, el nostre domini esquiable... quan va venir tot l'"staff" d'aquest Govern –perquè ja hi havia el Govern, llavors, instal·lat– ens van fer totes les desgràcies ecològiques que es podien fer amb atemptats a la mateixa naturalesa, a les balnes i als pedregalls. Aquesta era una de les coses.

Una altra cosa que ja ho he denunciat, moltes vegades, és la trista desaparició a les Anelles d'aquell edifici emblemàtic, *a després*, no fa gaire, abans d'avui, no fa gaire temps ens vam adherir a una convenció: resulta que per fer un pàrquing el mateix Govern, *rana* aquell edifici que era emblemàtic.

També vaig assistir, tristament, l'any 1985, quan un informe d'un *mocamo* de torn, doncs, va permetre que...

(Se sent riure)

... va permetre que el túnel del Port de Rat, a París, durant una *Qüestia*, doncs, ens filés davant dels nassos, perquè un senyor encarregat o director va fer un informe que el Sr. cap de Govern d'aquells moments va posar a sobre de la taula. I, *a després*, també encara, recordo un dels últims atemptats que es va fer, va ser, per exemple, el del Botàs de ca l'Areny Plandolit, on, per eixamplar la carretera, es va deixar desaparèixer, doncs, una zona que era emblemàtica. Suposo que sabeu que el Botàs és el bassot on es feia anar l'aigua per *a després* per les fargues.

En fi, això, senzillament, perquè considero que si no està fonamentat en dret, em malfio d'alguns funcionaris que fan política. Si uns no en fan, i uns altres en fan per-nos la guitza. I va ser, senzillament per això, que no ho vaig presentar.

Ara passo a l'exposició que ens ha fet la Sra. ministra i, evidentment, que tant el que va escriure el Govern com el que ens ha arribat a dir omple de satisfacció de saber que s'hi ha pensat. Però, m'omplirà més de satisfacció si em pot dir, de forma ferma, durant quant temps ha d'haver-hi aquesta cogitació d'un reglament, que ja existeix, per a millorar-lo o per a l'elaboració d'aquest Projecte de llei.

Evidentment, si aquesta entrada a tràmit d'aquest Projecte de llei que, potser –i en això, sí, que faria un petit incís– és molt ambiciós... massa ambiciós, perquè he vist que es toquen tota una sèrie de temes que en els Projectes de llei sempre es poden fer, uns projectes de llei estil armari, estil calaix, i, *a després*, es van moblant... Penso que és massa ambiciós perquè el puguem arribar a tenir de seguida.

Evidentment, que si en el termini de dos mesos hagués d'arribar, vist que estem a l'hivern, i a l'hivern, aquí, no es podrà fer absolutament res de tots aquests atemptats per la climatologia, per les vacances, estaria d'acord... estaria d'acord que hi haguessin aquestes substitucions. Si no se'm pot assegurar que això és imminent, i que ja està elaborat, evidentment, com que aquesta Proposició de llei, si se li dóna suport de forma unànime, si se li dóna suport de forma majoritària, després es podrà esmenar, evidentment, que podrem complementar, i em quedaré amb aquesta Proposició presentada per IDN i Nova Democràcia.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt, Sra. Rosa M. Ferrer teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Des de Nova Democràcia hem recolzat la iniciativa legislativa dels companys del Grup Mixt, d'IDN, perquè forma part, també, d'una de les nostres sensibilitats històriques, i que no ens cansarem de reivindicar.

Ja, a l'any 1995, en aquesta mateixa sala, vam dir que votar en contra, i cito textualment el que vam dir en aquell moment: "Votar en contra d'una Proposició de llei com la que ara debatem és no voler acceptar una realitat difícil d'ajornar, com s'ha posat en evidència a partir dels enfrontaments produïts entre certs ciutadans, l'Administració comunal i el Govern, en els darrers mesos, per una manca de legislació". Això es deia al 1995, i també es deia –vam dir nosaltres– que: "no prendre en consideració aquella Llei –aquesta Llei– és una resposta favorable per mantenir vigent una problemàtica dins del marc de l'arbitrarietat així com promoure l'enfrontament entre els ciutadans i l'Administració". Ho dèiem el 6 d'abril de l'any 1995 i el temps no ens ha pas desmentit sinó que ens ha donat la raó, i hem escollit aquests dos paràgrafs de la nostra intervenció perquè continuen sent igual de vàlids quatre anys després.

Els ciutadans, els comuns i el Govern pledegen sovint –arribant, en alguns casos, al Tribunal Constitucional, i això és molt recent– a l'entorn de la preservació dels espais naturals i rústics.

Sembla que la majoria lliberal, per l'informe que hem vist, i quan hem escoltat, ara, a la Sra. ministra, no vol assumir les seves responsabilitats, i no vol legislar en aquelles qüestions que poden resultar–los incòmodes perquè els pot costar algun vot. Els lliberals prefereixen que els tribunals decideixin, i ho diem, perquè nosaltres tenim dubtes... la voluntat, sí, que hi és de fer lleis, de legislar en aquest tema... les realitats són unes altres.

Ens deia vostè, Sr. cap de Govern, Sr. Marc Forné, l'abril de l'any 1995, que el Govern considerava idoni accelerar la redacció de l'avantprojecte de llei d'ordenament territorial, urbanisme i construcció que afirmava, estava en curs... Estem a l'any 1999 i continua en curs...

Els anys han passat, i ara ens parlen de modificar el Reglament de la Llei de protecció dels espais... un avantprojecte de llei relatiu a la protecció d'espais naturals que és un text que hi estan treballant... quan ens el portin jo m'ho creuré, mentres tant em

remeto als fets, i als fets que consten en les actes del Consell, al Diari Oficial del Consell són els que són.

Per tant, a la vista dels fets, mesures com la que avui es proposen mereixen la pena de ser tingudes en consideració en benefici del conjunt de la ciutadania, i per mentre no arriben les altres famoses lleis que fa anys que se'n va parlant, i que no acaben d'entrar.

Només és això i, per això, nosaltres hi creiem, li hem donat suport, i pensem que és una llàstima que tornem a perdre una oportunitat, que no es prengui en consideració aquesta Llei.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, té la paraula el Sr. Jordi Torres.

El M. I. Sr. Jordi Torres:

Sí, Sr. síndic, gràcies.

En primer lloc he de dir que lamentem que la Proposició de llei objecte de debat hagi hagut de ser entrada a tràmit, i no pel seu contingut, amb el que bàsicament estem d'acord, sinó pel fet que aquesta qüestió hauria d'estar legislada ja des de fa temps –com ha dit fa una estona el presentador de la Proposta– al curs del 1995, en el marc d'una Llei general del sòl, i en d'altres textos als que es refereix el Govern en el document en què expressa el seu criteri en relació a la Proposició de llei.

També vull manifestar que el referit criteri no ens convenç per un motiu molt senzill: no ens creguem les promeses del Govern. Si el Projecte de llei del sòl estava a punt de ser entrat a tràmit parlamentari ara fa quatre anys, i encara no n'hem vist ni l'esborrany, com volen que ens creguem que acceleraran la tramitació d'un text que ens diuen que es troba en fase d'avantprojecte? Per tant, conscients que la Llei de protecció dels espais naturals tardarà anys en veure la llum si ha de ser presentada pel Govern actual, com a mesura transitòria fins que s'aprovi aquesta Llei, considerem necessària l'aprovació de la Proposició de llei proposada.

Si la majoria liberal permet avui que el text segueixi el seu curs parlamentari, segurament presentarem esmenes al redactat, però, globalment, estem d'acord amb el seu contingut. La protecció del nostre patrimoni natural, d'agressions desmesurades, com les que permet l'actual legislació, no va amb la nostra manera d'entendre el futur del país. Pensem que després de nosaltres, altres andorrans hauran de viure en aquestes valls, i no es mereixen que els hi lleguem un patrimoni natural en fallida ni un entorn

urbà propi d'una societat especulativa, reflex òptim del "campi qui pugui lliberal".

El creixement econòmic, amb el que estem d'acord, no es pot deixar només en mans del sector privat en temes que poden afectar tota la comunitat. No volem un estat intervencionista, però, sí, un estat regulador, que segueixi els principis que marca la Constitució. Un país que aposta, de forma important, pel turisme no pot malbaratar els trumfos que encara li queden per afavorir només les butxaques d'uns quants. Nosaltres estem per un país amb futur, i això vol dir un país que preservi el seu patrimoni natural.

Per tots aquests motius exposats donarem suport a la continuació del tràmit parlamentari d'aquesta Proposició de llei.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, té la paraula el Sr. Josep Àngel Mortés.

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Gràcies Sr. síndic.

Des del Grup Parlamentari Lliberal som conscients de la necessitat de protegir els espais naturals i, alhora, de la necessitat de restaurar els espais que s'han malmès per permetre un creixement sostenible del nostre país.

Per aquests motius creiem que cal tenir la legislació adequada per regular la utilització racional del sòl i els recursos naturals.

El nostre grup comparteix plenament el criteri del Govern, i que cal realitzar la modificació del Reglament per la realització dels treballs o activitats que modifiquin l'estat actual del terreny, de data 7 de març de 1990, que permetrà que per determinades obres sigui obligatori fer un estudi d'impacte ambiental. Alhora esperem que ben aviat el Govern ens presenti el Projecte de llei de protecció dels espais naturals, perquè d'aquesta manera es podrà assegurar que els objectius que recull la Proposició de llei de mesures provisionals per la preservació dels espais naturals i rústics s'incloguin en aquests dos textos que s'estan preparant.

El nostre Grup no votarà favorablement aquesta Proposició de llei.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Altres intervencions per part del Govern? Sra. ministra teniu la paraula.

La M. I. Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, jo el que voldria dir és que, evidentment, no només és des de l'àmbit polític –i, en aquest cas, des del Consell General i del Govern, doncs– que es té sensibilitat, cada vegada més, pels temes mediambientals, sinó que està molt clar que la ciutadania andorrana i la ciutadania de tot el món, doncs, cada vegada, és més sensible i, és evident, doncs, que pel nostre país el que hem de voler és un creixement sostenible. Això sí, sense que anem en contra, doncs, del creixement del nostre país.

Llavors, per contestar una mica al Sr. Vicenç Alay: doncs, si realment nosaltres no estem d'acord amb aquesta Proposició de llei és perquè considerem que la via més adequada és amb la que estem treballant des del nostre ministeri, per tant, és la modificació del Reglament que hem citat anteriorment, i també, doncs, amb l'elaboració de la Llei d'espais naturals o d'espais protegits... millor dit, no?

Després, pel que fa al Sr. Simó Duró: el que li diria és que... és a dir: a ell li preocupava el temps que tardaríem per elaborar els dos textos. Llavors, el que li puc dir és que pel que fa a la modificació del Reglament pràcticament està enllestita i esperem, doncs, que pugui ser aprovat abans de finals d'any; i pel que fa al Projecte de llei d'espais naturals, en aquest cas és un esborrany que tenim, hi estem treballant... Potser, sí, que és un projecte molt ambiciós però, evidentment, encara li manca molta elaboració i, potser, hi hauran molts canvis, però, de totes maneres l'exposició que jo he fet és en l'àmbit que es va a la Unió Europea, i de tots els espais que es poden protegir, i les figures que hi han.

Després, pel que fa al que ha dit la Sra. Rosa Ferrer, nosaltres, sí, que assumim les nostres responsabilitats i està clar que, doncs, el Ministeri de Medi Ambient, cada vegada, en té moltes més perquè, evidentment, la nostra preocupació, i la de tothom ha de ser que els espais que encara tenim a Andorra, que poden ser protegits, doncs, el que hem de fer és legislar de manera adequada, i fer complir les lleis perquè realment aquests espais continuïn sent protegits, perquè en el moment que es malmeten és molt difícil que puguin ser, evidentment, com abans.

Després, al Sr. Jordi Torres, el que li diria és que, evidentment, jo, em consta que des del Ministeri d'Ordenament Territorial s'està elaborant, doncs, una Llei del sòl. Nosaltres en aquest cas, doncs, estem treballant en una llei d'espais protegits, i també estic d'acord amb ell, en que molt sovint en aquest país, i des de sempre –i espero que canviem algun dia– els interessos particulars han estat per sobre dels generals, i això no només ha passat a

Andorra sinó que ha passat arreu del món, i m'agradaria, doncs, que realment els interessos generals estiguessin per sobre, perquè el que és la natura i els espais que ens queden per protegir són uns béns que... bé, que encara que em repeteixi estem a temps que no es malmetin més del que s'han pogut malmetre fins ara. Per tant, jo crec que, l'elaboració del Projecte de llei d'espais naturals permetrà que hi hagi una sèrie de zones que quedin protegides, i, per tant, s'hauran de crear unes figures adients per protegir-les.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. cap de Govern vol fer un complement a la intervenció de la Sra. ministra?

Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Sí, confirmar-la plenament i amb satisfacció.

Però voldria afegir una cosa per una referència que ha fet el Sr. Jordi Torres que, és clar, per la persona que ho ha fet i pel grup que representa, a mi si em parlés del "campi qui pugui lliberal", doncs, els representants d'IDN, els quals en aquest tema i en molts altres, estic obligat a respectar molt, i ho admetria i diria: "sí, senyors potser tenen una certa raó i vostès, com que no han tingut responsabilitats de Govern, no puc fer altra cosa que dir... estic convençut que si vostès tinguessin responsabilitats de Govern, segurament no li podríem dir campi qui pugui d'IDN". M'ho crec, sincerament.

Però és clar, en el cas del Sr. Jordi Torres no és el mateix. És a dir, és molt fàcil dir "campi qui pugui lliberal", queda molt bonic com a frase. Si vol podem fer una llista de "campi qui pugui" si no quedem bé... ningú; però, especialment, no queda bé ningú ni comuns, ni tampoc molts governs anteriors, el meu i molts d'altres, no?

Si el Pas de la Casa és un bon exemple d'urbanisme que vingui algú i m'ho expliqui, i em sap greu que ho hagi de dir així, però, és clar, com vostè diu: el "campi qui pugui lliberal" ens posa tota la responsabilitat a nosaltres. Per tant, compregui –i li haig de dir– que hi ha altres exemples lamentables que no són del "campi qui pugui lliberal" són del "campi qui pugui" de molta gent, i no són tant com el "campi qui pugui", com vostè ha dit, sinó que són una voluntat de progrés en determinats llocs i de determinades formes que poden ser més adequades al futur o menys adequades al futur, que no són una opció sistemàtica de destrucció, i que, en tot cas, sortosament, les formes de progrés que més han

hagut d'incidir en la natura –és clar que sí– han estat les que han hagut de ser promogudes des dels comuns com a gestors de la terra que tenen com a propietat pròpia i com a gestió de totes les parròquies.

Per tant, no és tan sorprenent que allà on hi hagi esforços més grans que puguin malmetre temporalment –esperem– la natura sigui en els comuns que són els que porten el progrés en el país, en molts casos, gràcies a les estacions d'esquí.

Per tant, jo crec que no cal que ens vulguem posar epítets els uns amb els altres del "campi qui pugui", d'un costat o de l'altre, quan tots plegats podríem tenir les nostres responsabilitats que, jo sempre defenso, són totes absolutament de bona fe i pensades pel progrés del país.

És això el que volia afegir.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pels grups parlamentaris, Sr. Simó Duró... no?

Sr. Simó Duró teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, una miqueta, aquesta qüestió la pensava, però es resumeix només en una cosa, Sr. cap de Govern, i aquí no hem pas de tenir retencions... és a dir, és la butxaca... és la butxaca, però –ho ha dit la Sra. ministra, i té raó– és la butxaca, i, a baix a Andorra, es feien molt bé les coses perquè la butxaca feia que tots eren pagesos, i els pagesos si no conreaven aquell pam de terra es morien de gana. Així passava! Ara ja no és el pam de terra, és el ciment, és aquell abans del gris i del negre –com l'altre, deia una persona– per tal que la gent es pugui omplir la butxaca.

Però, evidentment, aquí, no hem d'acusar ni els uns ni els altres, perquè tots som responsables. Per què són responsables? Per què no planifiquem, i per què, doncs, no volem amb exactitud saber el futur per Andorra? A qui reportarà –és veritat que els macro sempre seran els quins s'engreixaran, no ens enganyem pas. Així passa: "feta la llei, feta la trampa". A tot arreu hi ha artesans de totes aquestes coses.

Però bé, tornem al que ens ocupa que... en fi, això també ens ocupava, i *a després*, doncs... en això teniu raó Sr. cap de Govern, *a després* quan heu fet, i us aprovo quan heu parlat de la neu. Fa vint o trenta anys hi havia una borratxera... hi havia una borratxera perquè el futur d'Andorra passava pel

turisme de neu, el turisme d'hivern, i, evidentment, que llavors a tot arreu, a tots els barrancs, a totes les zones –mireu–, la intenció política... la intenció política de molta gent –que aquí no se'n troba cap– era de crear unitats esquiables –parlo de l'any 1978 a l'any 1981– i en aquells moments, això sí... això sí, ho he de dir, ens assessoràvem amb els millors experts que hi havia a Europa, i els quals assessoraven, fins i tot als Estat Units. I la prova és que en aquells moments, coses que ara es fan amb resurrecció les havíem deixat estar de costat, perquè resulta que es desaconsellava. El que passa és que dubto que alguns informes els trobeu, perquè a la casa on esteu moltes vegades els fan desaparèixer. N'hi ha que els fan anar cap als peus i, *a després*, els posen a la paperera.

Però, Sra. ministra, ens heu parlat que el Reglament està a punt de caure. No espereu més! Poseu-lo a sobre taula.

La Llei –heu cridat tots aquests fòrums internacionals– veig que –segons el que ens heu dit– no és pas per ara que pugui sortir. Accelereu–ho, però, escolteu amb aquest Reglament, i amb aquest Projecte que presenten, –llavors em dirigeixo als Srs. lliberals– amb aquest Projecte que presenten amb el ben entès que el senyor presentador ho ha ben dit, *a després*, queda sense efecte. Amb el que teniu, millorem, perquè es pot millorar. És un projecte obert, millorem aquesta Proposició, fem esmenes. I a després, quan vosaltres tingueu tot aquest cos que –us felicito, perquè, al meu entendre, he dit que era ambiciós, però penso que tocarà tots els extrems. Comencem per aquest pal·liatiu. Vosaltres ja porteu directament el Reglament. Hi ha tota una sèrie de treballs que ja s'han fet al respecte de la protecció natural. Posem–los, millorem aquest Projecte, i tots quedem, aquí, com uns senyors. I en aquest sentit estic totalment d'acord amb el que el Ministeri de Medi Ambient ens ha dit, i que consti, i evidentment que en aquests moments, doncs, amb aquesta possibilitat de millora, també, donaré recolzament a aquesta Proposició.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay, heu demanat la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies.

Voldria contestar una mica al que ha comentat aquí, la Sra. ministra, i bé, a més recuperar una de les últimes paraules que ha comentat que deia que, *inclús*, en el millor dels supòsits que el Govern tirés

endavant aquests projectes, doncs, sí, que tenia sentit la nostra Proposta. Això ja ho acaba de comentar el company Simó Duró.

A veure, s'està presentant com a contrària o contradictòria la nostra alternativa, la Proposició que es presenta, amb la idea que té el Govern, o el projecte que té el Govern de fer una llei de modificació, o de modificar el Reglament actual de modificació de l'estat del terreny, i de fer un avantprojecte de llei –que està en aquest moment– d'espais naturals. I no ho és en absolut de contradictori. És més, perquè la proposició de llei que nosaltres presentem prosperi, i perquè sigui efectiva i operativa necessita d'un Reglament com el que s'està treballant. O sigui que per aquest cantó les dos coses són absolutament compatibles. Pel que fa a espais naturals, tampoc és en absolut contradictori. A més ho he dit abans, ho acaba de repetir una altra vegada el company Simó Duró, el dia que hi hagi una llei suficientment capaç com per contemplar tot el que es contempla aquí, i més elaborada i més treballada, doncs, la nostra Llei, la Proposició que es presenta queda absolutament fora d'ús, queda derogada. O sigui que no existeix la contradicció, és com si ara diguessin “no, la sabata esquerra no, jo proposo la sabata dreta”. Escolti, agafem les dos sabates i caminem.

Doncs, el plantejament que fan vostès, no sé, en altres casos deixaria de importunar-los i de importunar la gent que ens pot anar seguint, perquè se sap, a vegades, que això no té cap mena de futur. Però en aquest cas, sí, que se'm fa difícil acceptar la seva negativa a votar una Proposició d'aquestes. Ho haurem d'explicar molt bé, perquè els senyors electors puguin entendre que el que estan fent vostès no és altra cosa que el que van fer l'any 95, que és de paralitzar una proposició, perquè no hi ha argumentació de cap tipus –i si em contesten jo tornaré a contestar, i veurem a veure el final on arribem– que sostingui que aquest Projecte o aquesta proposició no és viable, i que la seva Proposició és millor.

Hi ha una altra cosa, una referència que abans no he volgut fer que és sobre el Projecte de llei d'ordenament del territori. Jo no sé si l'han citat aquí perquè ja han passat els anys, i no té cap sentit parlar-ne, o perquè realment els feia vergonya tornar-ne a parlar després de cinc anys de tenir-lo a l'aigüera.

Se'ns ha parlat d'una Llei d'espais naturals. O sigui que anem substituint projectes que no es consumeixen mai per nous projectes, que ves a saber si es consumiran.

Bé, en aquest sentit, aprofito, i ara que em ve de pas, per felicitar la Sra. ministra que almenys no ens ha donat cap data per aquesta Llei d'espais naturals, o sigui que almenys no farem el ridícul com ara.

Bé, tornant al que deia, la Llei d'ordenament del territori segueix tenint vigència, i no pensem, no ens equivoquem que la Llei d'espais naturals ve a substituir la Llei del territori. Són dos eines absolutament diferents, o bé bastant diferents, almenys.

Sra. ministra, vostè ens ha fet una mica el temari, el de la Llei d'ordenament del territori ens la van fer fa uns quants anys, no ha passat d'aquí, però, ens ho van fer també. Ens parla que la Llei contemplarà: parc natural, reserva natural, bosc de protecció, parc nacional, reserva biològica, etc. Pel que estic veient és una llei proteccionista, i que toca més aspectes ambientals que no pas aspectes molt més generals, com poden ser aspectes socials, sociològics, de viabilitat econòmica, etc. Per això dic, i repeteixo, que aquesta és una Llei, i no ve a substituir la llei que estem fent nosaltres, sinó que n'és complementària. I segueix sent complementària d'aquesta eterna, entre altres, assignatura pendent que tenen vostès amb la Llei d'ordenament del territori.

Jo faig un últim intent desesperat –diria– perquè reconsiderin la seva posició, donin el suport a aquesta Proposició que els presentem, perquè és absolutament viable i no és gens contradictòria al que vostès plantegen, que si tira endavant serem els primers a felicitar-nos. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Jordi Torres, per l'Agrupament Nacional Democràtic, havia demanat la paraula.

El M. I. Sr. Jordi Torres:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, a la Sra. ministra, jo em crec les seves paraules, sé que és una persona que hi creu, i té les conviccions, però, no vol dir que això es porti a terme, o que els seus companys li deixin portar a terme.

Però, jo voldria contestar al Sr. cap de Govern quan em diu que s'ha fet anteriorment... vostè ja està acostumat, Sr. cap de Govern, a dir que totes les culpes que tenen ara han estat degudes als governs anteriors al seu. Però, vostè miri, fa cinc anys que està al Govern, i de llei d'aquest tipus encara no n'ha promulgat cap, ni n'ha fet cap. Li han recordat ara fa un moment que la llei d'ordenació del sòl no està feta, ni res d'aquesta mena que pugui protegir tot això.

Quant al Reglament de la modificació dels terrenys naturals, li recordo que es va fer als anys 90. Com ha dit anteriorment, era quan nosaltres estàvem al Govern. Doncs, nosaltres, sí, que n'havíem començat a fer, i l'experiència, Sr. cap de Govern, amb aquests anys, fa que poc a poc nosaltres hauríem de continuar preservant aquest espai. I penso que és pel bé d'Andorra. No és una crítica a aquest Govern, sinó que qualsevol govern que vingui ara hauria de prendre experiència del que s'ha fet i del que s'ha fet malament. I, sí, que s'han fet coses malament, Sr. cap de Govern, i potser se'n continuaran fent, però el que hem de procurar és que no passi això.

Nosaltres, quan diguem que es voti, o es prengui en consideració lleis d'aquest tipus, proposicions de llei d'aquest tipus, és amb aquest esperit, i no és amb l'esperit crític de dir que nosaltres no ho hauríem fet. Doncs, nosaltres això, procuraríem fer-ho, Sr. cap de Govern. I al seu Govern, jo, demano, doncs, que ho fes també.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. cap de Govern.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Si no hi ha cap altra intervenció, voldria dir que el balanç el farem al final de la legislatura, que és proper, i que és cert que, sí, que s'han de fer les lleis que s'han de fer. Jo el que entenc de les seves paraules és que potser s'ha excedit vostè amb dir "campi qui pugui liberal". Jo tampoc vull dir que em remeto al que s'ha fet abans, de cap manera, com a exempció de responsabilitat per ningú. Els que som responsables ara de portar lleis, procurar aprovar-les, i que el Grup Parlamentari les aprovi, som nosaltres, això és cert. I aquest és el tema que la Sra. ministra ha explicat.

Jo només li he dit que no es pot dir aquí, que l'únic que ha fet bestieses és un suposat "campi qui pugui liberal". Si el dona com a concepte general de liberalisme d'estat i no de caire polític, que durant molts anys a Andorra, sí, que hi ha hagut un "campi qui pugui", li admeto, li accepto. Però, hi estem tots implicats, nosaltres i els d'abans, tots els d'aquí i els de molt abans d'aquest mateix Consell, etc. És així, però, vull constatar malgrat això que dins de la pressió urbanística que ha patit el terreny d'aquest país, i amb la petitesa del seu terreny públic, malgrat tot, vistos exemples que es poden trobar no massa lluny, a pesar de tot, podem estar encara satisfactòriament contents que es poden evitar els danys més greus que en altres llocs ha patit el país, i

els països. Per tant hi som a temps perfectament, crec jo, perquè sinó seríem realment inconscients de no pensar que hi estem a temps per rectificar, com vostè vol, i com nosaltres també volem.

El M. I. Sr. Síndic General:

Una última intervenció?

No?

Sra. ministra.

La M. I. Sra. Olga Adellach:

Jo voldria dir al Sr. Vicenç Alay que ningú diu que sigui contradictòria la Proposició de llei, simplement el que jo dic és que és més adequat, al nostre entendre, el procediment que volem seguir donat que pràcticament està enllestit. És a dir, abans que entressin la Proposició de llei, el nostre Reglament o la modificació del Reglament pràcticament la teníem enllestida, i com he repetit, segurament, abans de final d'any estarà aprovat.

Després, no estem paralitzant res sinó que estem treballant d'una altra manera, i si no he donat cap data per la presentació a tràmit parlamentari, doncs, el Projecte de llei d'espais protegits, és perquè... —i vostès en saben més que jo, i tenen més experiència— cada vegada que es fa un projecte de llei, doncs, realment el procés és bastant llarg.

El M. I. Sr. Síndic General:

L'última intervenció, Sr. Vicenç Alay.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Com a última intervenció vull dir que per a mi la Sra. ministra té tota la credibilitat, tota la del món, i a demés, no és per fer-li la pilota... m'he la crec quan diu aquestes coses. No puc dir el mateix de tothom o del Govern en general...

(Se sent riure)

Però és que no és aquest el problema. El que a mi m'agradaria és que algú m'expliqués perquè és incompatible. Diu no és contradictori, però no el votarem. Molt bé. A veure, hi ha gent que ens està escoltant, hi ha gent que està esperant, hi ha *inclús* un moviment social, una sensibilitat important sobre aquest tema. En el meu cas particular, jo penso que ja complert i podria deixar-ho aquí. Ara, segueixo insistint que algú m'expliqui perquè mentre es fa això no es pot fer allò altre... O què pensen regular? Què pensen fer d'espais naturals? Una vall completament malmesa, depèn del que tardem,

podrem fer espais naturals enquitranats, que deu ser una novetat mundial...

No ho sé. No, no, podríem caure en la demagògia *al chiste*. Però escolti, l'altre dia vam coincidir amb la Sra. ministra en el fòrum ambiental. Jo penso que hem de ser, ja, una mica grandets com perquè les coses tinguin una mica de claredat. Si en el fòrum ambiental es diuen coses, aquí, no podem tenir un discurs diferent. Vaig estar veient la proposició, vam estar escoltant la proposició que ha prosperat a Mallorca –ja sé que és diferent Mallorca d'aquí– i és ella que va sortir molt contenta. Jo vaig sortir molt deprimat, perquè comparant-ho amb aquí era per deprimir-se.

O sigui, aquí s'està posant en dubte que l'Estat pugui negar-se a requalificar o a establir una prohibició a la requalificació provisional. I aquests senyors ens estaven dient que en el seu país estaven desclassificant terrenys urbanitzables. Jo no dic que s'hagi de desclassificar. Jo dic simplement la diferent manera de contemplar coses. I no ho fem per un interès purament ecològic, que aquest és l'altre error, reconvertir sempre aquests temes en clau d'ecologisme. No, ho fem per un interès sobretot econòmic, i de desenvolupament, d'aquest desenvolupament sostenible que he estat dient.

No penso tornar a intervenir, dic allò de *epur si muove* per acabar, i esperarem la votació. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passarem doncs directament a la votació...

Sí, perdó... Sra. ministra, una última intervenció, i molt breu, si us plau.

La M. I. Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic, sí.

A veure, vostè és conscient igual que jo, i suposo que tothom que, evidentment, a Andorra encara queden espais que no s'han malmès, i que justament són aquests espais que cal protegir. Un exemple d'això, i vostè va estar present al fòrum, i no calia estar present en el fòrum perquè ja va sortir publicat al BOPA, és la creació del Parc natural de Sorteny. En el moment que un comú, i que en aquest cas nosaltres ho hem recolzat, doncs, preserva una vall com és la del parc natural de Sorteny, vol dir que hi ha una sensibilitat i una voluntat política que realment hi ha espais que no s'han de malmetre, i que s'han de conservar i preservar.

És tot, gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Alay, la qüestió ha estat degudament tractada. i... molt breu, i posem fi al debat i procedim a la votació, si us plau...

Només deia que intervinguéssiu breument...

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Simplement agrair-li aquesta sensibilitat. És que no ho poso en dubte. Ja ho he dit abans. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

D'acord, doncs, passarem directament a la votació, sí, no o abstenció a la presa en consideració de la Proposició de llei.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No
M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No
M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
M. I. Sr. Josep Areny Fité : No
M. I. Sr. Modest Baró Moles : No
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : Sí
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No
M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No
M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : Sí
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Simó Duró Coma : Sí
M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : Sí
M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : Sí
M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : No
M. I. Sr. Agustí Morales Ramírez : No
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí
M. I. Sr. Jordi Torres Alís : Sí

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Vots sí: 11, vots no: 14.

El M. I. Sr. Síndic General:

A la vista del resultat de la votació no es pren en consideració la Proposició de llei.

Passem al punt 5 de l'ordre del dia.

5- Examen i aprovació, si escau, de les liquidacions de comptes del Consell General, Administració general i parapúbliques, corresponents a l'exercici 1997.

L'informe elaborat per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 44/1999, de l'11 de novembre.

El Sr. Marc Pintat, ponent, nomenat per aquesta Comissió, procedirà a la presentació de l'informe.

Sr. Pintat teniu la paraula.

El M. I. Sr. Marc Pintat:

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha analitzat en el decurs de les reunions celebrades els dies 8 i 14 de juny, 1 de juliol i 6, 20 i 28 d'octubre, els informes d'auditories segons disposa l'article 23.2 de la Llei general de les finances públiques, corresponents a l'exercici 1997.

Els organismes que s'han auditat són Consell General, Tribunal Constitucional, Administració central, INAF, CASS, SAAS, STA, FEDA, ORTA, CNIA, Institut d'Estudis Andorrans, Residència Sola d'Enclar, Col·legi Sant Ermengol, Janer i Sagrada Família.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost s'ha confeccionat tenint en compte la documentació següent: els informes d'auditoria dels Estats Financers el 31 de desembre de 1997; les recomanacions proposades en l'exercici tancat a la mateixa data, i el seguiment particular de les reserves i recomanacions d'exercicis anteriors.

Les auditories realitzades mostren que els organismes auditats presenten, en opinió dels auditors, una imatge fidel del patrimoni i de la situació financera el 31 de desembre de 1997, així com dels resultats de les seves operacions corresponents a l'exercici anual acabat en la mateixa data, de conformitat amb els principis i normes comptables generalment acceptats i aplicats uniformement.

D'altra banda, els M.I. consellers generals, Sr. Josep Dallerès Codina, en representació de l'Agrupament Nacional Democràtic, i el Sr. Jaume Bartumeu Cassany, membre del Grup Mixt, han fet constar en el present informe les reserves següents: primer, que prenen acta dels resultats de les auditories, i segon, que en base als arguments exposats en els debats del Consell General dels dies 20 de desembre de 1995, 29 de febrer de 1996 i 5 de juny de 1997 deixen constància del seu desacord en l'aprovació dels comptes de l'Administració general.

Per tant la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost proposa al Ple del Consell General l'aprovació dels comptes del Consell General, de l'Administració central i de les entitats parapúbliques, i de la resta d'organismes auditats, amb les salvetats exposades i fent les següents consideracions:

Primera: pel que fa a l'Institut d'Estudis Andorrans, l'informe dels auditors assenyala que les limitacions existents en el passat exercici, i per les quals la Comissió recomanava al Consell General la no aprovació dels estats financers de l'entitat, a 31 de desembre de 1997 els auditors constaten la resolució de manera favorable de les limitacions exposades en l'exercici passat, per tant, la Comissió recomana l'aprovació dels comptes de l'Institut d'Estudis Andorrans corresponents als exercicis 1996 i 1997.

Segona: la gestió comptable es porta en general de manera correcta però, de les recomanacions que se'n desprenen dels diferents informes, convindria millorar qualitativament aquesta gestió. En aquest mateix sentit no s'observa una uniformitat de criteris comptables del sector públic. Per tal d'arribar a una harmonització dels criteris comptables, convé que es desenvolupin unes normes comptables específiques per al sector públic, malgrat que la Comissió és conscient que aquest particular queda resolt amb el nou Pla General de Comptabilitat Pública aprovat pel Govern per Decret de data 27 de gener de 1999.

Tercera: referent a les entitats parapúbliques l'entrada en vigor de la Llei general de les finances públiques, d'obligat compliment per a les entitats parapúbliques o de dret públic, els comuns i les societats públiques, obliga a aquestes a la creació de totes les figures escaients per tal de garantir les funcions de control previstes en la mateixa, i al fidel compliment de tots els procediments regulats per a l'execució del pressupost.

Quarta: els auditors recalquen la necessitat d'enregistrar el patrimoni de les diferents entitats, procedint a l'amortització d'aquests.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Sr. Simó Duró, pel Grup Mixt, vol intervenir?

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

Encara una vegada invertiré la meua intervenció a rel d'alguna remarca en segona lectura, que és aquesta.

La Comissió és conscient que aquest particular queda resolt amb el nou Pla de Comptabilitat Pública, aprovat pel Govern per Decret de data 27 de gener de 1999. Però, senyors del Consell, estem aprovant els comptes del 1997. Que sàpiguí aquest Reglament, aquesta Llei, no tenen vigència. És saber si s'han fet bé, o si no s'han fet bé les liquidacions de comptes. S'ha de suposar que sí. Però em refereixo al que s'ha fet bé o no s'ha fet bé. L'administració dels diners públics pel que pertoca al Govern, pel que pertoca al Consell General, i *a després* les parapúbliques. Jo he de dir que no. Aquí hi ha tots els totxos, i he llegit i he vist que, aquí, en aquesta casa, no és pas la primera vegada, potser déu ser la dotzena vegada que ho arribo a dir, fem auditories, sembla que només és per satisfer-nos.

Jo recordo que hi havia un Sr. síndic que es deia el Sr. Julià Reig, que va ser la persona quan el Sr. Jaume Bartumeu, pare, era conseller delegat de Finances, les quals insistien molt bé, molt i molt, sobre el fet que les auditories havien de regular una vida específica, com era la de l'administració de l'erari públic. Alguna d'aquelles recomanacions que en aquells moments no es van voler seguir, la CASS, en aquells moments, va fer que hi hagués amb la culpabilitat dels *quins* ho recolzaven, unes conseqüències nefastes i greus que tots arribem a saber.

Llavors, evidentment, és molt bonic per la nostra satisfacció de fer auditories, però, ens donem compte que aquestes auditories poc serveixen. Quan agafeu, començant pel Govern, seguint pels *quins* en tenen més –que després, és per això que intervenia– que és el SAAS. El SAAS té 8 o 9 pàgines de recomanacions que s'han fet els anys passats i que no s'han arribat a dur a terme. És per això que *a després* em permetia dir que la manera d'administrar els diners només era la de fer beneficis. Em dóna la impressió que moltes de les entitats parapúbliques només tenen una finalitat: és la de fer lluir molts beneficis, però després ho fan tergiversant tots els principis de comptabilitat, tots els principis de transparència, tots els principis que normalment haurien de seguir.

Em vaig a posar la pregunta que és: a veure si hi ha a cada auditor, si cada un té la seva recepta. Gairebé és el que diria: potser sí. Però, també, contesto que no, perquè resulta que els auditors, que moltes vegades fan auditories durant dos i tres anys, són els *quins* es donen compte que les recomanacions sembla que el vent se les emporta, o sembla que no han de servir res.

Llavors, senyors de la Comissió, quan em dieu que s'han de crear mecanismes perquè tot, començant pel Govern, l'any passat, la Sra. ministra ja era aquí, ja vaig asserir, i ja li vaig dir que no seguien aquestes recomanacions. Només hi ha l'INAF, qui és el quin n'arriba a tenir menys, però els altres arriben a tenir grans quantitats de recomanacions que no segueixen. Llavors et preguntes de què serveix que es facin recomanacions, si *a després* no s'han de seguir. Això per les parapúbliques, per Sant Ermengol, per Janer... estem assistint... Mireu, n'hi ha unes que jo, l'any 79, ja les trobava, i resulta que encara hi segueixen. Llavors, o és que es té autoritat, o és que no es té autoritat, o és que es desitja que les coses segueixin així perquè no hi hagin espines, i n'hi ha una que, aquí, vosaltres la poseu: "els auditors recalquen la necessitat d'enregistrar el patrimoni de les diferents identitats procedint a l'amortització d'aquests". Llavors, jo pregunto: és que en certs casos és convenient que es digui, o llavors, fins i tot, diria que és de mala fe que es digui, perquè no es gosa, no es gosa dir prou.

Senyors auditors, això no pot ser. Parlo particularment...

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Duró, us demanaria de concloure.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Sí, Sr. síndic, ho entenc, però és que estem parlant de la liquidació dels comptes, i és una cosa sagrada. Em penso que, aquí, en aquesta casa, no s'hi fa mai prou èmfasi.

Bé, en resum, aquí el Sr. Jaume Bartumeu i el Sr. Dallerès, diuen que prenen acta dels resultats de les auditories. Jo en prenc acta, i en mèrits del que sia aquí –em sentiü– doncs, no aprovo els comptes. Els sols que podria aprovar són els dels telèfons. Per què els de l'STA? Perquè resulta que els de l'STA van coixos perquè a nivell de la ràdio i la televisió no es fan les coses com s'han de fer. Per aquest motiu, doncs, per l'STA els aprovaria, pel Consell General també. Però dels altres no n'aprovo cap.

He dit. Així ho resumeixo.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part del Grup Mixt?

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Tal com ha quedat reflectit, aquí, en l'informe del ponent, nosaltres no vam donar suport a l'aprovació dels comptes de l'Administració general. Així ho vam dir. Per tant, avui aquí, els consellers de Nova Democràcia, igual que vam fer en aquesta sala quan s'examinaven els comptes de l'Administració general de l'any 96, doncs no donem el nostre vot favorable als comptes de l'Administració que fan referència a l'any 97, en coherència amb el fet que ja no vam acceptar el mateix pressupost, la liquidació del qual ara estem examinant.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sí, per part de l'Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

De fet em remeto al que ja consta en l'informe de la Comissió i, doncs, a les actes de la Comissió.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, alguna intervenció?

Cap altra intervenció.

Doncs, demanaria que procedíssim a la votació...

Sr. Simó Duró heu demanat una votació...? No.

Simplement us adheiru a les

El M. I. Sr. Simó Duró:

...m'adhereixo i que quedi clar que no les accepto.

El M. I. Sr. Síndic General:

Exactament, us adheiru al que han dit en l'informe el Sr. Josep Dallerès per l'Agrupament Nacional Democràtic, i el Sr. Jaume Bartumeu.

D'acord?

Doncs, a la vista de les intervencions es proposa declarar aprovades les liquidacions dels comptes del

Consell General, de l'Administració general i de les entitats parapúbliques, corresponents a l'exercici 1997, en els termes que figuren en l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

D'acord? Sí, Sr. Bartumeu...

(Se senten veus)

Per majoria... perdoneu, per majoria.

Passem al punt 6 de l'ordre del dia.

6- Examen i aprovació, si escau, de les auditories relatives a les transferències fetes per l'Administració central als comuns corresponents a l'exercici 1997.

L'informe elaborat per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 44/1999, de l'11 de novembre.

El Sr. Modest Baró, ponent nomenat per aquesta Comissió, procedirà a la presentació de l'informe.

Sr. Modest Baró teniu la paraula.

El M. I. Sr. Modest Baró:

Gràcies Sr. síndic.

Segons disposa la Llei qualificada de transferències als comuns, el Consell General mitjançant la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost procedirà anyalment a la realització d'una auditoria externa, per les despeses realitzades a càrrec de les transferències, l'abast de la qual consistent en comprovar la correcta aplicació dels fons transferits i més concretament:

si al procedir a la confecció del pressupost comunal s'inclou un capítol de la quota de la transferència rebuda;

si consta una comptabilitat separada de les despeses efectuades a càrrec de la quota de participació en les transferències;

si els projectes d'inversió s'atenen al determinat en la Llei de contractació pública;

si les despeses de conservació i de manteniment de les obres que s'hagin pogut realitzar amb càrrec a la transferència s'han imputat al pressupost del comú corresponent en els termes definits per la Llei;

si les quantitats totals transferides per l'Administració central als comuns durant el 1997 que han estat de 5.861.762.234 pessetes, de les quals 5.500 milions de pessetes corresponents a l'any 97, i el ròssec de 361.762.234 pessetes de l'exercici 1996, s'han utilitzat amb finalitats autoritzades per la Llei qualificada de transferències als comuns.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost va analitzar els diferents documents d'auditoria durant les reunions dels dies 25 de maig, 2 de juliol, 6, 20 i 28 d'octubre de 1999, i que, com a ponent nomenat per la Comissió el dia 25 de juny d'enguany, presento el següent informe emès per la Comissió al M. I. Consell General.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, en virtut de l'article 19 de la Llei qualificada de les transferències als comuns, ha procedit, al llarg dels darrers exercicis, a la realització dels informes relatius a les transferències fetes per l'Administració central als comuns, l'objecte dels quals ha estat constatar l'aplicació efectiva que fan els comuns de la Llei en relació a les transferències i, que s'han anat plasman en els diferents informes.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en compliment de l'acord adoptat pel Consell General el dia 30 de juny de 1998, i amb l'ànim d'analitzar les precisions o les modificacions que caldria aportar-hi, ha considerat necessari poder contrastar els elements divergents amb tots els organismes implicats. En aquest sentit, s'han mantingut diverses reunions, amb la ministra de Finances, Sra. Susagna Arasan, i amb els cònsols, de les quals se'n extreu el següent:

a. Considerant l'absència formal, en la totalitat dels comuns d'una comptabilitat separada per les despeses i inversions amb càrrec a transferències, segons determina el títol III, "autonomia inversora", article 9 de la Llei de transferències, quan estableix que les transferències rebudes hauran de ser objecte d'una comptabilitat separada amb les corresponents anàlisis internes, detallant tots els moviments de despeses i inversions efectuades amb càrrec a transferències.

b. Considerant que cap comú comptabilitza els ingressos i les despeses amb càrrec a transferències utilitzant un mateix criteri comptable, doncs, s'aplica una política comptable diferent en funció dels períodes comptables, de la naturalesa que tenen les quantitats rebudes en concepte de transferències, del meritament dels ingressos i l'amortització de les inversions realitzades i de la pròpia interpretació que donen a la Llei.

c. Considerant que alguns comuns han realitzat inversions importants en anys anteriors que han generat un endeutament elevat i que aquests comuns estan eixugant l'endeutament generat mitjançant les transferències rebudes d'exercicis posteriors, i havent tingut coneixement que comuns i Govern, han mantingut correspondència per clarificar aquesta situació.

d. Considerant que alguns comuns apliquen part o la totalitat de les transferències a inversions financeres en societats públiques o societats d'economia mixta,

com per exemple estacions de muntanya o mancomunitats de serveis.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, proposa les següents recomanacions, de les quals, les dues primeres són d'aplicació de la Llei qualificada de les transferències als comuns, i les tres restants són d'una possible modificació de la Llei:

1. Necessitat d'insistir en l'obligat compliment de l'article 9 de la Llei qualificada de transferències als comuns.

2. Adaptació de la comptabilitat dels comuns al pla general de comptabilitat pública, aprovat pel Govern per Decret del 27 de gener de 1999. Encara que s'observa en l'article 4 del referit Decret, "l'aplicació als comuns", que el Govern determinarà el moment a partir del qual aquest Pla general de comptabilitat pública serà obligatori pels comuns. En aquest sentit, la Comissió recomana que la seva aplicació es faci en el més breu termini possible.

3. Estudiar la possibilitat que les transferències d'uns exercicis futurs puguin ser aplicades a l'amortització d'un deute generat per una inversió important feta en anys anteriors.

4. Preveure el supòsit que les transferències rebudes pels comuns de l'Administració central puguin ser aplicades a inversions financeres en societats públiques o d'economia mixta en les quals el comú hi participa de manera significativa.

5. Considerar, vist l'endeutament elevat que han anat acumulant alguns comuns en els darrers anys de vigència de la Llei qualificada de transferències als comuns, la possibilitat de limitació d'endeutament.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost proposa al M. I. Consell General:

1. L'aprovació de dits resultats.

2. Comunicar als comuns juntament amb el resultat de les auditories l'opinió de la Comissió Legislativa de Finances expressada en el present document, i la del Consell General en el cas que aquest document sigui assumit pel Ple.

Això és tot Sr. síndic, gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Simó Duró, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

Evidentment que aquests comptes els aprovo, però hi ha una cosa que em demostra que, aquí, no som madurs, no sabem el que és un estat de dret. Estem aprovant, primerament, uns comptes amb una legislació del seu moment, és a dir al 97, com a màxim. Llavors referim-nos, potser al que al 97, doncs era condemnable, i no s'hauria d'acceptar, i amb una legislació d'avui es podria acceptar. Però és que no és aquest el cas. Estem acceptant els comptes del 97 segons una legislació que hi havia al 97, primera.

Segona: no entenc com una comissió pot recomanar als comuns que apliquin un decret. Estem en un estat de dret. Les normes són de baix a dalt o de dalt a baix, i no s'ha de recomanar. Els decrets s'han d'aplicar. Però en quin món estem? Sembla que no tinguéssim raó de les coses. Com pot ser que es cometin aquests errors tan garrofals? No pot ser això. Si hi ha un decret l'hauran d'aplicar, i prou. No s'ha de recomanar.

És que aquest Ministeri o aquest Govern ja ho ha fet altres vegades. Parlo de l'altre dia quan va sortir una ordenança, i permeteu-me que faci l'encart sobre les vendes al carrer, on hi ha una legislació i es recomanava que s'apliqui. No senyors, la legislació s'aplica, o sinó l'agafem, la deroguem i no en parlem més.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Josep Dallerès, per l'Agrupament Nacional Democràtic, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

És... no sé, suposo que el Sr. Baró ha demanat la paraula. També devia ser en el mateix sentit. Vist que és el ponent, potser que parli ell.

El M. I. Sr. Síndic General:

D'acord. Sr. Modest Baró teniu la paraula.

El M. I. Sr. Modest Baró:

Voldria contestar al Sr. Simó Duró. La Comissió que fa? La Comissió recomana al Govern que posi en aplicació de manera més breu possible el Decret del dia 27 de gener de 1999, que és l'aplicació de la comptabilitat pública als comuns. Per què quedava pendent? S'havia de determinar quan es posaria en

efectivitat. Doncs, es recomana que es posi en efectivitat de seguida.

És tot Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Simó Duró, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Ja ho he entès això, però és que estem analitzant els comptes del 97. No barregem les coses.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Josep Dallerès, per l'Agrupament Nacional Democràtic, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

És una precisió. En aquest sentit, aquestes recomanacions finals són en base a un acord del Consell del 30 de juny del 95 que demana a la Comissió de Finances, justament que faci el balanç. No s'analitzen els comptes del 97 en aquest sentit. És un balanç sobre l'aplicació de la Llei de transferències als comuns, que el Consell demana el dia 30 de juny de l'any passat a la Comissió de finances, que faci... –intervinc perquè en aquell moment el ponent de les liquidacions dels comuns era jo– i és una proposta que va fer la pròpia Comissió al Consell vist la demanda que hi havia, la transitòria que porta la mateixa Llei que demanava aquesta revisió o aquesta possible revisió. El que no pot fer la Comissió és redactar els textos. És a dir, la Comissió el que fa és per un costat, liquida els comptes, i per un altre, contesta al Consell la demanda que el Consell va fer el 30 de juny de l'any passat, referent a l'aplicació de la Llei, i en aquest sentit, aquests cinc punts no tenen res a veure amb els comptes del 97, sinó que és el posicionament de la Comissió sobre l'aplicació de la Llei durant els sis anys d'aplicació d'aquesta Llei.

A partir d'aquí, en tot cas, el que s'ha de veure és el punt concret del decret. El que demana la Comissió al Govern és que apliqui, redacti, ja, l'apartat que correspon als comuns, i per altra part, el demés és iniciativa legislativa que, en tot cas, o pertoca als grups parlamentaris o pertoca al Govern o als propis comuns, vist que ho poden presentar. Però és el criteri de la comissió sobre l'aplicació de la Llei. Res més.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, si no hi ha cap altra intervenció proposo declarar aprovades les auditories de les transferències fetes per l'Administració central als comuns, corresponents a l'exercici 97 en els termes que figuren en l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost. D'acord?

Sí, Sr. Francesc Mora.

El M. I. Sr. Francesc Mora:

És en relació a la votació que hem efectuat abans. No he entès el resultat de la votació: ha quedat aprovat o no ha quedat aprovat? Per quina majoria...?

El M. I. Sr. Síndic General:

Ha quedat aprovat per majoria. Simplement, el Sr. Bartumeu i el Sr. Josep Dallerès havien fet unes observacions en el mateix informe sobre els comptes de l'Administració general, doncs s'ha aprovat per majoria en el termes de l'informe de la Comissió.

El M. I. Sr. Francesc Mora:

L'únic que volia saber és per quina majoria era, però bé...

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Si el Sr. president del Grup Parlamentari Lliberal volia saber la majoria, el Reglament li permetia demanar votació, i no ho ha fet.

El M. I. Sr. Síndic General:

Efectivament, en aquell moment ningú ha demanat la votació.

Doncs, per tornar a aquest punt de l'ordre del dia, d'acord amb l'aprovació dels comptes de les transferències... doncs, queden aprovades.

Passem al punt 7 de l'ordre del dia.

7- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació dels articles 6.1 i 7.1 de la Llei qualificada del règim electoral i del referèndum.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat en el Butlletí número 45/1999, del 17 de novembre.

El Sr. Francesc Bonet, nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa d'Interior exposarà l'informe.

Sr. Bonet teniu la paraula.

El M. I. Sr. Francesc Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa d'Interior va examinar en el decurs de la reunió celebrada l'11 de novembre del 99, la Proposició de llei qualificada de modificació dels articles 6.1 i 7.1 de la Llei qualificada del règim electoral i del referèndum. S'hi va presentar una esmena a l'article 6.1, per part del Grup Lliberal, que va ser aprovada per unanimitat.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Cap intervenció?

Doncs, a la vista que no hi ha cap intervenció, proposo declarar aprovat per unanimitat el Projecte de llei.

Doncs queda aprovat.

Passem al punt número 8 i últim punt de l'ordre del dia.

8- Preguntes al Govern amb resposta oral.

Passem tot seguit a les respostes del Govern de les diverses preguntes formulades que figuren en el llistat que s'ha distribuït a l'inici de la sessió. Procedirem d'acord amb l'ordre que figura en aquell llistat.

La primera pregunta amb declaració d'urgència presentada pel Sr. Enric Tarrado registrada amb el número 1369-A, fou publicada en el Butlletí número 48/1999, del 25 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Enric Tarrado. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

La preocupació que envolta aquest tema ens ha portat a posar aquesta pregunta, i doncs, passo directament a formular-la.

En data 30 de juny de 1998 el Consell General va aprovar la Llei de tinença i protecció d'animals, que entrà en vigor un mes després.

Un any més tard, el dia 10 de juny darrer, demanàvem al Govern, en aquesta mateixa sala, en quin estat es trobava el desplegament reglamentari d'aquesta Llei. Vam exposar en aquell moment que un dels reglaments que consideràvem urgents era el de gossos perillosos.

La senyora ministra d'Agricultura ens va dir aquell dia que esperava que podria ser aprovat ben aviat. Avui, sis mesos després, constatem que aquest Reglament encara no existeix. Nosaltres continuem pensant que la redacció i publicació del mateix és molt urgent.

En base a aquestes consideracions passem a formular la pregunta següent:

Per quins motius el Govern no ha aprovat encara el Reglament d'animals perillosos? Pensa el Govern que aquest no és un tema urgent i preocupant? Pot fixar el Govern una data concreta per a l'aprovació del referit Reglament?

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern, la Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient, teniu la paraula.

La M. I. Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc voldria fer esment que el Reglament al que vostè fa referència es desprèn de l'article 20 de la Llei de tinença i de protecció d'animals titulat "gos perillós", i que en el text l'article 20.2 diu: "El procediment per determinar si un gos és perillós i l'aplicació de les mesures de control dels gossos perillosos es determina reglamentàriament, i per tant, el reglament sobre el que estem treballant es titularà "Reglament sobre la tinença de gossos considerats potencialment perillosos", i per tant és d'aplicació sols per a l'espècie canina. Dins del text de la Llei, ja queda definit el concepte de gos perillós per casos individualitzats, i amb aquest Reglament, tal com queda reflectit amb el seu títol, es pretén fixar unes condicions més restrictives de les quines marca la Llei per al conjunt de gossos que per les seves característiques puguin ser considerats com a potencialment perillosos.

El fet de la definició precisa d'aquest tipus d'animals, és un fet molt controvertit i sobre el que no existeix una posició clara i unitària en les diferents legislacions en vigor que hem consultat. El fet que aquest Reglament es desenvolupi amb una finalitat

no sols de tinença d'animals, sinó per una raó de protecció de la seguretat ciutadana, per poder ser efectiu en el seu compliment, fa que s'hagin de definir en el mateix temps les tasques dels agents que s'hauran d'ocupar de la seguretat ciutadana en aquest sentit. Treball que s'està portant a terme en la actualitat.

Un altre tema ja previst en la Llei sobre el que s'està treballant, és el fet de fixar unes condicions particulars en l'assegurança sobre responsabilitat civil en els casos concrets d'aquests animals, i que estigui consensuat amb les diferents companyies del Principat.

Un dels principis bàsics pel bon desenvolupament d'aquest Reglament, és el de posseir un registre fidedigne d'aquests animals, fet que amb l'entrada en vigor, l'1 de juliol, del Reglament d'identificació i registre d'animals de companyia, ja s'està portant a terme, existint en l'actualitat vint-i-quatre animals censats corresponents a la llista d'animals previstos, en principi, dins la llista dels potencialment perillosos.

Tal com ja es va contestar el dia 10 de juny, abans de prendre decisions precipitades, es volia veure l'evolució en els països veïns, i creiem que encara és prematur efectuar valoracions definitives, vist que a França es va fer un desenvolupament de la Llei el 24 d'abril d'aquest any, i a Catalunya ha entrat en vigor tan sols fa disset dies.

Pel que fa a la segona pregunta que és: pensa el Govern que aquest no és un tema urgent i preocupant? El Govern pensa que aquest és un tema preocupant i que mereix una especial atenció. Com ho demostra el fet que s'està treballant amb la finalitat que aquest Reglament sigui just i amb criteris d'aplicabilitat. El que el Govern no voldria en cap cas, és que per una precipitació en la promulgació de mesures molt rigoroses, pugui provocar, com ja ha passat en els països veïns un augment molt preocupant d'abandonament d'aquests animals amb el perill per a la seguretat pública que això comportaria.

La tercera pregunta: pot fixar el Govern una data concreta per l'aprovació del referit Reglament? Tal com ja s'ha expressat, el Govern no vol precipitar-se en un tema d'aquesta importància, i per tant espero que pugui comprendre que no es concreti una data precisa per l'aprovació del referit Reglament. De totes maneres el Govern comparteix amb vostè l'interès per a què estigui aprovat el més aviat possible.

El M. I. Sr. Síndic General:

Vol replicar Sr. Tarrado?

Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Trobo molt bé les explicacions que ha donat la Sra. ministra, però continuo insistint que s'haurien de donar pressa, perquè el dia que tinguem un accident pel carrer per culpa d'un d'aquests gossos, llavors tot serà presses, i provar d'arreglar el problema. El problema és latent, i donaria pressa al Govern perquè actués en aquest sentit. Res més.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sra. ministra, vol tornar a intervenir?

La M. I. Sra. Olga Adellach:

Em sembla que no cal perquè ja ha quedat clar que també és el nostre interès d'entregar-lo ben aviat, el que no volem és precipitar-nos.

El M. I. Sr. Síndic General:

D'acord. Alguna pregunta al respecte?

Sí, Sr. Simó Duró teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

No sé si hauria de fer una miqueta de greuge, no perquè està planificada la cosa, però, sí, que voldria recordar, i la Sra. ministra no em contradirà pas, ja ho vaig fer al primer projecte que ens va entregar sobre la tinença dels animals. En aquells moments, jo, –i aquí sóc molt formal– resulta que –i li vaig explicar– consultant la premsa, em vaig adonar, vaig poder llegir que de dos anys cap aquí, hi havia una proliferació d'aquests tipus de canins. El que volia dir és que demostrava un estat social a dintre les societats. Jo, fins i tot, li havia dit que el que s'havia de fer era la prohibició, aquí, a nivell d'Andorra. Penso que fins i tot hauria estat una bona cosa.

Ens ha parlat que a nivell de Catalunya, doncs, han aprovat una Llei, però hi ha d'altres països que la tenen: França –ella mateixa ho ha dit–, Espanya no, perquè fa poc temps que ha completat... Hi ha precipitacions degut als abusos i problemes que ja hi havia. Però, jo penso que hauria valgut la pena que s'hagués prohibit la venda d'aquests gossos aquí, en el cas –com ella ha dit– que com que és una cosa

conflictiva i encara no està ben determinada. I ho sabem ben bé, segons on es trobin, aquestes bèsties són dolces, segons on es trobin, són rabioses i fan mal. Però una cosa, sí, que és segur, és que no serà amb les assegurances que ho arreglarem...

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Duró us demanaria de formular la pregunta.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Teniu raó Sr. síndic, teniu raó, perquè de fet només era una petita intervenció. Llavors jo penso que ja no és una qüestió de precipitar-se, que surti el més aviat possible, perquè són d'aquelles coses –com s'ha dit aquí– que perillen d'explotar-li a les mans, i em sabia greu que li explotessin. En d'altres casos vam salvar situacions en les quals tenia tota la raó. Aquí no sé si ho podríem dir d'això. He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sra. ministra voleu contestar?

La M. I. Sra. Olga Adellach:

Aquest Reglament jo no sé quin dia el podrem aprovar, però, el que està clar és que hi estem treballant i em sembla que ha quedat bastant clar. Quan ja es va elaborar la Llei, el Projecte de Llei, ja teníem... o sigui que ja estàvem treballant amb reglaments, i de fet en aquell moment ja disposàvem, per exemple, de la legislació que hi ha al Canadà. Jo, el que li voldria dir és que no ens inventarem res, i de fet, el que està clar és que la legislació francesa, la legislació catalana estant prohibint races, unes més que altres, mentre que la francesa en prohibeix set. La catalana n'està prohibint onze, això vol dir que segurament no sé per on anirem nosaltres, però possiblement es prohibeixin aquestes races.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Narcís Casal... us demano de formular una pregunta, si us plau.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Gràcies Sr. síndic.

La Sra. ministra diu que no es poden donar pressa en aprovar el Reglament, aleshores jo demano: com és que es van donar un plaç de sis mesos en la Llei, i això ja fa divuit mesos, per fer el Reglament? Si no el poden elaborar amb pressa per què es van donar un plaç de sis mesos per elaborar-lo?

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sra. ministra, volem contestar?

La M. I. Sra. Olga Adellach:

Sí, un moment si us plau.

Sí que és veritat que la Llei de tinença i protecció d'animals estableix que s'estableix un termini de 12 mesos, comptadors des de la data de publicació d'aquesta Llei... Perdó, m'estic equivocant.

És que, jo, no recordo que siguin sis mesos, el que, sí, que voldria dir, doncs, al Sr. Narcís Casal, és que l'any 88 es va aprovar una Llei de tinença d'animals, i tot i que la Llei preveu el seu desenvolupament reglamentari, no es va portar mai a terme. Nosaltres, en canvi, vam aprovar una Llei el 30 de juny de l'any 98. Des de que es va aprovar, ja tenim dos reglaments aprovats que inclouen quatre conceptes diferents.

Jo, bé, és que no ho recordo bé, però jo diria que no hi posa res de sis mesos, però, bé, no em voldria equivocar.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. Tarrado, limiteu-vos a formular una pregunta.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Es tracta de no polemitzar, i de no barrejar les coses, una altra vegada. No era una pregunta per polemitzar, al contrari, era per provar de donar pressa a un fet i una problemàtica que hi ha al carrer, i no es tracta de comparar el que es feia al 88 o al 98, perquè això és el conte de mai acabar. Solament era per donar una mica de pressa al Govern. No és res. Llavors, no polemitzem més sobre això, i espero que el Govern es doni pressa per tirar endavant això, i per solucionar aquest problema latent. Res més.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. Dallerès... perdoneu, Sra. ministra, us demano de contestar molt breument, si us plau.

La M. I. Sra. Olga Adellach:

Jo no he volgut polemitzar res, i bé, el que sí està clar és que comparteixo plenament amb el Sr. Tarrado, doncs, que realment aquest Reglament és necessari, i

per això hi estem treballant, i intentarem no precipitar-nos per no equivocar-nos. Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Dallerès formuleu una pregunta, si us plau.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Estic totalment d'acord en la decisió no precipitada, però, suposo que la Sra. ministra sap que ja hi han hagut agressions aquí a Andorra.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sra. ministra, si us plau, teniu la paraula.

La M. I. Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

A mi, a nivell oficial, no em consta, salvat que hi van haver uns fets que es van produir a principis d'any, i que es van haver de prendre solucions dràstiques, perquè, possiblement, sí, que a hores d'ara podríem parlar de què hi han hagut, doncs, desgràcies degudes a gossos salvatges, i que en aquest cas es podrien considerar perillous.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem doncs a la pregunta número dos, presentada pels Srs. Vicenç Mateu i Vicenç Alay, amb el número 1156-A, i que fou publicada al butlletí número 39/99, del 13 d'octubre. Exposa la pregunta el Sr. Vicenç Alay, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, començarem per la introducció a la pregunta, i després formularé les preguntes una per una.

Diu:

Considerant que diferents estacions d'esquí han encetat l'execució dels treballs de modificació de terrenys, amb la finalitat d'ampliar les seves instal·lacions.

Vist que el Reglament per a la realització de treballs o activitats que modifiquin l'estat actual del terreny, de data 7 de març de 1990, preveu en el seu article segon, i cito: "Estan subjectes a les disposicions d'aquest Reglament tots aquells treballs o activitats que modifiquin de qualsevol manera l'estat actual del terreny, tals com l'execució de desmunts o terraplens

per edificar, per urbanitzar, per a ús agrícola o industrial, o amb qualsevol altra finalitat; les específiques d'activitats industrials, com pedreres, tarteres, graveres, préstecs de material o abocadors, i l'enderroc d'obra existent."

Vist que l'article setè de l'esmentat Reglament determina, cito: "No es podrà iniciar cap de les activitats a què es refereix l'article 2 sense haver obtingut la prèvia autorització del Govern. Correspon a la Conselleria de Serveis Públics la inspecció de tots els treballs i activitats que estiguin sotmesos al present Reglament, per verificar que es duen a terme a l'empara de la preceptiva autorització. Correspon també, a la Conselleria de Serveis Públics la inspecció periòdica dels treballs i activitats autoritzats, per comprovar que es duen a terme en les condicions estipulades a l'autorització administrativa."

Vist que per Decret del Govern de data 14-4-94 es creava la Comissió de Coordinació del Medi Ambient, pel qual s'establí, començo la citació:

"Atesa la conveniència de coordinar totes les accions amb incidència mediambiental derivades de les actuacions promogudes o autoritzades pel mateix Govern i les de les altres institucions, entitats i organismes;" atribuint-li facultats, entre d'altres de "... vetllar pel respecte de la normativa existent en les seves implicacions mediambientals ..."

"Atès que la política mediambiental del Govern ha de regir-se pels principis de la prevenció, la integració dels paràmetres ambientals en el model de desenvolupament econòmic i en totes les activitats humanes, l'especificitat nacional, l'optimització dels recursos i l'eficàcia en la gestió, l'ús de la tecnologia adequada, l'obtenció i l'intercanvi d'informació i l'educació, i la participació ciutadana;"

Atenent que el principi de legalitat establert a la nostra Constitució, implica la submissió a l'ordenament jurídic existent i al compliment efectiu de les lleis tant per part dels agents privats com dels poders públics.

Preguntem:

Primera pregunta: Si els explotadors de les estacions d'esquí disposen de la preceptiva autorització administrativa, prèvia a l'inici dels treballs de modificació dels terrenys que estan realitzant?

En cas afirmatiu, demanem que se'ns enumerin els documents que han acompanyat les diferents sol·licituds.

En cas negatiu, demanem que s'expliqui si s'han aturat els treballs i si s'ha obert l'expedient administratiu corresponent, de conformitat amb el que preveu l'article 8 del Reglament per a la

realització de treballs o activitats que modifiquin l'estat actual del terreny de data 7 de març de 1990, o en el seu defecte, s'expliqui quines han estat les raons per a tolerar la continuació dels treballs.

I ho deixo aquí. La segona pregunta la formularé més endavant.

El M. I. Sr. Síndic General:

D'acord.

Respon pel Govern, Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cándid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Quant a la primera pregunta, els camps de neu d'Ordino-Arcalís, i la futura estació d'esquí de Canillo-el Forn, disposen actualment –i dic ben bé actualment– de la pertinent autorització administrativa relativa al que està previst en el Reglament per a la realització de treballs o activitats que modifiquin l'estat natural del terreny.

Quant a la segona pregunta, demanant que s'enumerin els documents que han d'acompanyar les diferents sol·licituds, li diré que els documents que han d'acompanyar les demandes d'autorització són els següents: autorització de la corporació local, situació sobre els plànols del Govern, memòria tècnica, i full de direcció d'obra.

La memòria tècnica, contemplava els següents aspectes: estudi inicial de l'indret, descripció de l'activitat sol·licitada, estudi geotècnic estructural o el que sigui necessari per a justificar les solucions adaptades, estudi de les obres de control de l'erosió, estudi de la xarxa de drenatge, justificacions hidrològiques, estudis dels efectes de l'activitat i programa de restauració.

Els documents que han acompanyat les demandes han estat els següents:

En el cas de l'estació de Canillo-el Forn: l'estudi inicial, el llac artificial, estudi d'impacte medioambiental, geològic, projecte i plànols. Plànols de xarxa d'aigua potable i aigua residual. Estudi d'impacte ambiental, pista de la Portella, pista Rep, pista júnior i pista de debutants. Projecte d'edificis de servei a l'estació d'arribada del telecabina als Planells del Forn, escola d'esquí, guarderia i administració. Projecte d'edificis de serveis a l'estació d'arribada del telecabina als Planells del Forn, urbanització, garatge de cabines i garatge taller de maquinària. Projecte de restaurant dels Planells del Forn. Projecte de protecció de fonts i dipòsit d'aigua potable. Nota

relativa als interrogants continguts al mapa de riscos geològics.

Respecte al Camp de neu d'Ordino-Arcalís, a més a més de l'estudi inicial, un informe sobre els projectes de reubicació del telecadira a la Coma, a la zona de Creussans, analitzant les possibilitats d'explotació, i en el que es fa també referència a la protecció del medi. Estudi d'impacte ambiental Creussans, impacte sobre la ramaderia, informe ambiental, preavaluació ambiental, pista i telecadira de Creussans. Projecte de mesures correctores de la pista d'esquí i del telecadira de Creussans. La documentació aportada complimenta el que s'especifica en l'article 6 del Reglament per a la realització de treballs o activitats que modifiquin l'estat natural del terreny.

Això contesta, crec, la segona pregunta.

Tanmateix, és ben conegut, o és ben coneguda la posició dels honorables comuns relativa a si han de demanar autorització al Govern sobre els treballs públics que pretenen efectuar. Per aquest motiu el Govern va acordar en la sessió de data 2 de juny d'enguany, lliurar una carta a tots els comuns, que de forma literal diu el següent: "El Govern en data 2 de juny del 99 ha acordat demanar als comuns que tinguin previst ampliar o realitzar estacions d'esquí en el seu territori, que trametin, el més aviat possible, els projectes relatius a les modificacions de l'estat dels terrenys que s'ocasionin en aquestes obres. Com bé sabeu, el Reglament per a la realització de treballs o activitats que modifiquin l'estat actual dels terrenys de data 7 de març de 1990, estipula en l'article 3 que "competeix al Govern l'autorització dels treballs o activitats sol·licitats", i en l'article 7 "que no es podrà iniciar cap de les activitats sense haver obtingut la prèvia autorització del Govern". Per tant us preguem que ens feu arribar, el més aviat possible, els projectes de moviment de terra previstos en les estacions d'esquí que afecten la vostra parròquia. Aprofitem l'ocasió per a saludar-vos atentament." Signats pel Sr. Enric Casadevall Medrano, ministre d'Economia, Sr. Càndid Naudi Mora, ministre d'Ordenament Territorial, Sra. Olga Adellach Coma, ministra d'agricultura i Medi Ambient. La data de sortida d'aquesta carta és del dia 14 de juny.

A partir d'aquesta data, les estacions d'esquí han anat lliurant documentació respecte als treballs a realitzar, que ha estat analitzada pels ministeris d'Agricultura i Medi Ambient, i d'Ordenament Territorial, dins l'àmbit de les seves respectives competències fins que ha estat considerada correcta. Per la qual cosa, el Govern ha acordat procedir a l'autorització. Dins d'aquest procés, la Batllia acordà suspendre els treballs de la zona de Creussans fins a

disposar de l'autorització de treballs del Govern. Aquesta actuació jurisdiccional ha servit per clarificar l'àmbit competencial d'ambdues administracions, així com l'abast d'actuació del Reglament per a la realització de treballs o activitats que modifiquin l'estat natural del terreny.

El M. I. Sr. Síndic General:

Ha acabat Sr. ministre?

El M. I. Sr. Càndid Naudi:

Si continuaré després amb la continuació de l'última pregunta.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Alay vol replicar o vol posar la pregunta?

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Voldria repreguntar sobre això, després faria l'altra pregunta per separat.

Si no he entès malament el Sr. ministre, les dues estacions que han formalitzat tot el que es preveu en el Reglament serien Ordino-Arcalís, per una banda, i Canillo-el Forn, per una altra. No? O sigui que qualsevol altre treball que s'hagi pogut produir en una altra estació, no ha seguit els tràmits previstos per la Llei...

(Se senten veus)

Val d'acord...

La nostra intenció –també vull deixar-ho clar– en aquest moment no era d'entrar en detalls puntuals de tal o qual estació, era simplement veure fins a quin punt.

Vostè ens ha dit que hi ha una carta del dia 2 de juny d'aquest any, i llavors, seguidament, ha dit que s'havia anat enviant documentació del tipus de la demanada, es refereix a les estacions que ha citat abans no pas altres estacions. O sigui, que no hi ha hagut cap altre enviament que no sigui el de les estacions citades...

(Se senten veus)

Molt bé, doncs, gràcies per la informació.

Bé, passo a la següent pregunta, l'última pregunta que diu: quina ha estat l'actuació de la Comissió de coordinació del medi ambient en els treballs que estan duent a terme els explotadors de les estacions d'esquí? Es refereix a la Comissió que hem citat abans en la introducció.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cándid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de contestar-li aquesta pregunta, potser valdria fer patent i reconèixer, Sr. Alay, que així ha sigut. El Govern s'ha preocupat d'aquests temes fins a la data que ens estem ocupant, i que el Govern ha pogut atorgar les autoritzacions necessàries. Vostè coneix tan bé com jo quines són les posicions dels honorables comuns al respecte, i la posició era que no havien de demanar permís.

En un moment determinat, el Govern es va plantejar el fet de si tenia d'agafar alguna altra acció, potser una mica més contundent, però, el que va fer que el Govern no fes això, era el fet que les estacions andorranes, aquests anys, segons la revista "Amenagements en montagne", han gastat més de 300 milions de francs, la qual cosa representa el 25% de la inversió que s'ha efectuat a tot França en el mateix període. El Govern va ser conscient de l'esforç que estan efectuant els comuns en l'àmbit del turisme dels esports d'hivern. Una aturada dels treballs al bell mig d'aquest esforç inversor, hauria estat molt perjudicial tant pels interessos dels comuns com del país en general, al no poder millorar la competitivitat de les nostres estacions respecte a la competència exterior.

En tot cas, és important que tots els agents que intervenen en el procés d'elaboració i construcció de nous equipaments, així com les administracions concernides, prenguin consciència –i dic molt bé prenguin consciència– que han de comptabilitzar els equipaments amb el respecte al medi ambient.

I amb això acaba la contesta a aquesta pregunta.

La següent, és que la Comissió de coordinació del medi ambient es va crear per decret del Govern en data 14 d'abril de 1994, a proposta del, aleshores, Ministeri d'Ordenament Territorial i Medi Ambient. Estava dirigida per la Secretaria General Tècnica de Medi Ambient i composta per representants dels ministeris denominats d'Agricultura, Comerç i Indústria, Sanitat, Educació i del propi Ministeri d'Ordenament Territorial i Medi Ambient.

La funció de la Comissió, a més de tractar de forma coordinada l'actuació en temes de medi ambient, va ser un instrument útil per a determinar i preparar les actuacions del que és actualment el Departament de Medi Ambient, atès que en aquell moment, les competències mediambientals estaven repartides en diferents ministeris. A títol d'exemple, la competència en matèria de sorolls era del Ministeri

titular del Departament d'Indústria, el tractament dels residus sòlids del Ministeri d'Ordenament Territorial. Aquesta Comissió va deixar de funcionar, quan en data 6 de març del 95, es va crear la Secretaria d'Estat de Medi Ambient, dins dels serveis del cap de Govern amb competències assignades i amb recursos materials i humans propis.

En aquell moment es va deixar de treballar en el si d'una Comissió específica i actuar de forma interministerial com la resta de departaments.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Vol replicar Sr. Alay? Breument si us plau.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Sí. Aquesta darrera pregunta era simplement per constatar si funcionava o si deixava de funcionar, perquè no hi ha cap decret que derogui la creació, *inclús*, es podria plantejar que tingués un interès mantenint una eina de col·laboració com era aquest.

Bé, una reflexió final. Simplement, ja ha quedat clar amb l'exposició que hem fet en aquella Proposició de llei, quina és la sensibilitat del nostre Grup. El company Simó Duró acaba de parlar, fa un moment, de l'obligació de tothom de complir les lleis. Nosaltres, aquí, el que volem fer és un recordatori ja que s'està treballant amb el nou Reglament de modificació, de preveure, que quan es diu que tothom... es diu que tots aquells treballs o activitats –no fa cap exclusió– doncs, han de ser tots aquells treballs. Lamentem que això no sigui així, i esperem que es posin les eines necessàries per corregir-ho en el futur.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Simó Duró.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument. Només, jo, el que voldria que quedés clar, és que la voluntat... aquí, el Sr. ministre ho ha presentat com una inversió molt forta. No ho diria d'aquesta manera. La voluntat política, aquí, en aquest país és que les coses fossin així. És a dir que els comuns no estiguessin sotmesos, ni les empreses particulars. Era una voluntat, no hi havia planificació però es volia que així fos. Ara ha arribat l'hora, segurament, que es planifiqui aquesta planificació que fa tant temps que estem demanant.

Voldria insistir, però, és que en el cas... perquè el Sr. ministre –i això és per al·lusions– n'ha parlat, ho dic ben fort: a Ordino–Arcalís, la zona de Creussans estava autoritzada pel Consell General. I, aquí, no hi cap tot el que s'ha pogut fer, i tot el que s'ha pogut dir, i des d'aquest escó ho dic, i qui no hagi de sentir que ho senti. Una cosa.

A després, Sr. ministre jo voldria dir una cosa perquè trobo que no heu precisat prou...

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Duró, si us plau...

El M. I. Sr. Simó Duró:

Sí, però, és que voldria precisar...

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, però voldria que us limitéssiu a fer una repregunta en aquest cas, si us plau.

El M. I. Sr. Simó Duró:

És que ho és. És justament per al·lusió això, perquè ha parlat que els treballs, els de la Batllia, van començar quan havien fet els informes... una part, no és prou precís el que heu dit. N'hi va haver de treballs, no tots. És per això que es va continuar. No sé si m'explico. Al sentir el que heu dit Sr. ministre, sembla que és molt global, que vosaltres ho vau desbloquejar. No és ben bé així. Només volia fer aquest matís. He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Vol contestar Sr. ministre?

El M. I. Sr. Càndid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el que jo he dit és que la voluntat dels comuns fins a la intervenció del Govern, en el seu cas, era de no aportar tota una sèrie de documentació que el Govern demanava. A partir d'un cert moment, aquesta documentació se'ns ha fet efectiva, el que ha permès donar les autoritzacions en conseqüència. També valdria la pena dir, amb el cas... –i aquí, sí, que estic totalment d'acord amb el Sr. Duró– és que les coses a Creussans, tot i que s'havia portat la documentació a nivell de Govern, s'estaven fent dins les regles de l'art, i que es disposava dels estudis necessaris al respecte. L'única diferència és que aquests es van aportar, no abans de l'inici de les obres, sinó després.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra repregunta?

Moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

(Són les 19,20h)

ANNEX

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del 26 de novembre de 1999

1. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada amb caràcter urgent pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, en representació de l'Agrupament Nacional Democràtic, per escrit de data 24 de novembre de 1999, relativa al Reglament d'animals perillosos, (Reg. núm. 1369-A).

2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Vicenç Alay Ferrer, consellers generals, per escrit de data 7 d'octubre de 1999, relativa als treballs de modificació de terrenys, (Reg. núm. 1156-A).

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 200 PTA
Subscripcions: Tel. 821234